

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

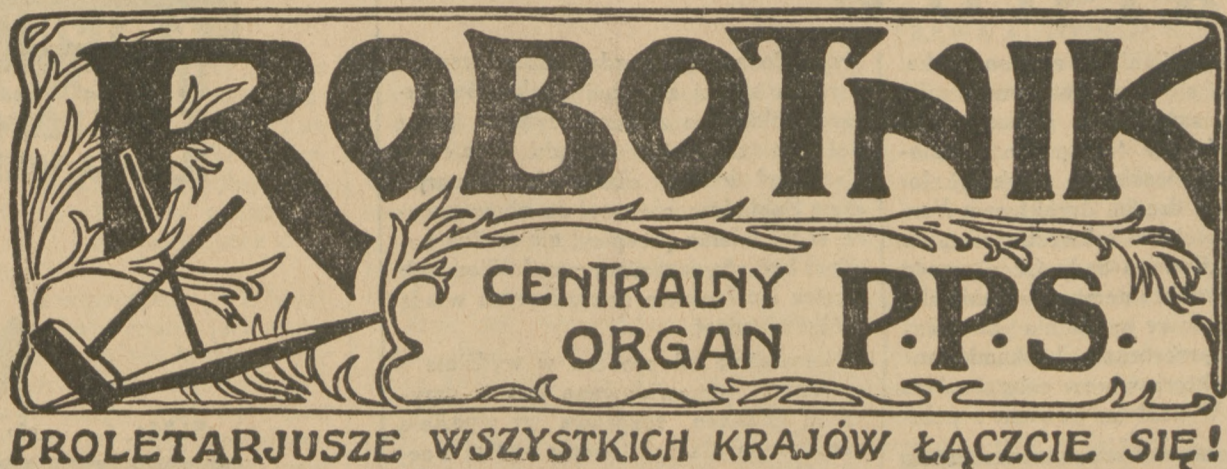
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Obywatel świata

Dwaj Anglicy, Scott i Black, dokonali zdumiewającego lotu: w dwa dni i 5 godzin przelecieli z Anglii do Australji (do Melbourne w 2 dni i 23 godziny). 18 tysięcy kilometrów przebyli w ciągu 71 godzin, robiąc przeciętnie 253 km. na godzinę. Tenże Scott przed 3½ latami przeleciał tę samą przestrzeń Anglii — Australji w ciągu 9 dni i 4 godzin, a w rok później w ciągu 8 dni i 20 godzin. Można tedy sądzić, że rekord obecny jeszcze nie jest ostateczny, że przyszłe konkursy przyniosą dalsze postępy. Ale już dzisiaj stwierdzić trzeba, że człowiek pokonał przestrzeń, że w dziedzinie komunikacji dokonywa się rewolucja, wyracająca na nice wszystkie nasze dotychczasowe pojęcia i nawyki.

„Daily Herald” przypomina, że w ciągu ostatnich 30 lat zrobiono w podboju przestrzeni większy postęp, aniżeli w ciągu poprzednich lat 300, że między okrętem żaglowym z r. 1600, a parowcem i koleją żelazną z r. 1900 jest mniejsza różnica, aniżeli między parowcem i koleją a aeroplanem, którym Scott osiągnął swój rekord. Przed wojną lord Northcliffe wyznaczył 10 tys. funtów za przelot z Londynu do Manchesteru, przyczem wolno było dwukrotnie zatrzymać się w drodze. Dzisiaj za taką samą sumę lata się do... Melbourne.

Cóż oznacza ten przewrót techniczny - komunikacyjny? Daremnie kusić się o przepowiadanie wszystkich następstw i przeobrażeń, jakie pociągnie on za sobą, zwłaszcza, że przewrót ten nie zakończył się jeszcze i przynosi coraz to nowe niespodzianki. Narazie da się stwierdzić kilka faktów niewątpliwych: Oto ziemia „kurczy się” w oczach naszych, a tem samem i życie ludzkie nabiera przyspieszonego tempa; człowiek może żyć wygodniej, intensywniej i wydawniej; historia bieży coraz szybciej; znikają granice państw i narodów; aeroplan, radio, telewizja, zbliżają do siebie narody całego świata i czynią z nich stopniowo jedną wielką rodzinę; otwierają się możliwości olbrzymie i nieprzeczuwalne.

Ale w tym samym czasie, kiedy technika święci tak wspaniałe triumfy, ludzkość jest skuta w kajdany niewoli kapitalistycznej i faszystowskiej, gorszej niż przed kilkudziesięciu laty. W rękach kapitalizmu i faszystów zdobycze techniki, miast być dobrodziejstwem dla ludzkości, stają się dla niej plagą i nieszczęściem.

Ten sam rekord Scotta, który może i powinien służyć dziełu cywilizacji, już teraz wyzyskuje się do powiększenia zbrojeń powietrznych. W czasie wojny światowej żaden aeroplan angielski nie mógł dotrzeć do Berlina i odwrotnie. Dzisiaj taki lot jest zabawką. Ale w razie wojny zabawka ta może się zamienić w tragedję dla stron wojujących. A ponieważ lotnictwo nie kryje w sobie tajemnic i wszystkie państwa w miarę możliwości rozwijają je u siebie, przeto „zabezpieczają się” jedno przed drugim drogą wyścigu zbrojeń powietrznych. Na 100 aeroplanów w jednym państwie buduje drugie — 200, a trzecie — 300. Ale taki wyścig nigdy nie daje pewności, że konkurent nie podbije osiągniętej już cyfry. I dlatego powstają myśli o „przesunięciu granic”. Ale bez względu na to, czy to ma być przesunięcie geograficzne, czy strategiczne, czy inne, jakie przesunięcie może ochronić przed nalożeniem powrotnym przy obecnym stanie rozwoju lotnictwa? I czy takie próby przesunięcia nie kryją w sobie już niebezpieczeństwa wojny?

Podczas gdy rozwój lotnictwa znosi granice państw, umożliwia szybką wymianę dóbr i zbliżenie narodów, faszysty wznosi mury chińskie między państwami, zamyka się w ramach

„samowystarczalności” i prowadzi wojnę gospodarczą z innymi państwami.

Rozwój techniki rozsadza wszelkie nacjonalizmy. Kapitalizm zaś i faszysty w obronie egoistycznych interesów klas posiadających zacieśniają coraz bardziej ramy nacjonalizmu.

Oczywiście, że ten rozdźwięk między ogromnymi postępami techniki, a zacofaniem form polityczno-gospodarczych, na dłuższą metę utrzymać się nie da. Rozdźwięk ten jest jednym z najistotniejszych źródeł współczesnego kryzysu.

Zacofane formy polityczno-gospodarcze mają potężnego sprzymierzeńca w zacofaniu umysłowym znacznej jeszcze, niestety, części ludności. Praca socjalistów, niezmordowany ich wysiłek, dąży do wyzwolenia umysłów z ciemnoty, w jaką pogrążyły je wieki ucisku i niewoli. Dzisiaj mamy już wszelkie przesłanki ekonomiczno-techniczne, umożliwiające życie na wysokim poziomie materialnym, życie twórcze i piękne. Należy jedynie obalić przeszkodę, stojącą na drodze do tego nowego życia.

Na ostatnim kongresie Partji Pra-

cy tow. Henderson, polemizując z powiedzeniem Baldwina, że granica Anglii leży nad Renem, oświadczył: „Nie moją jest rzeczą przesuwac granice, moją rzeczą jest — znieść granice”.

A major Attlee, nowy członek Egzekutywy, wołał, że czas najwyższy wychować „obywatela świata”, że każdy Anglik winien się czuć obywatelem świata, zanim poczuje się obywatelem angielskim. Attlee przeciwstawia się tu obywatelstwu światowemu w pojęciu imperjalizmu brytyjskiego, a ujmuje je w sensie socjalistycznym, w sensie braterstwa i solidarności narodów.

Głosy te przychodzą w samą porę i odpowiadają najgorętszym tęsknotom milionowych mas na całym globie ziemskim.

Ze zdobywców przestworzy nie róbym bożków nacjonalistycznych, lecz dostrzeżmy w nich zwiastunów nowego życia ludzkiego na ziemi. Aby jednak mogli się stać nimi, aby ich wysiłek i męstwo nie szły na marne — walczmy o Socjalizm!

(jmb.)

Po zamachu w Marsylii

Romanse policyjne. Hitleryzm przeciwko Węgrom?

ZEZNANIA SZEFA JUGOSŁOWIAŃSKIEJ „OCHRANY”.

Sędzia śledczy, prowadzący w Marsylii dochodzenie w sprawie zamachu, przesłuchiwał, jako świadka, dyrektora jugosłowiańskiego urzędu bezpieczeństwa Simonowicza, który złożył szczegółowe sprawozdanie o działalności różnych organizacji terrorystycznych na Bałkanach ze specjalnym uwzględnieniem akcji rewolucyjnej macedońskiej, organizacji Radicza i separatystycznej organizacji chorwackiej dr. Pawelicza. Następnie Simonowicz udzielił sędziemu śledczemu wyjaśnień w sprawie osób aresztowanych obecnie w związku z zamachem w Marsylii, Paryżu, Turynie i Belgji. Zeznania Simonowicza mają dać podstawę sędziemu do zażądania wydania wymienionych osób. (PAT.)

Zeznania Simonowicza są, o ile depesza podaje ich treść dokładnie, typowe dla psychologii tajnej policji. Pomieszenie za sobą macedońskiej Organizacji Rewolucyjnej i emigranckiej grupy Radicza jest, jak wiadomo śmiesznym głupstwem.

ZMIANA FRONTU PRASY HITLEROWSKIEJ.

W ostatnim czasie prasa hitlerowska, głównie jej organy prowincjonalne, zajmują się obszernie kwestją emigrantów chorwackich i ich działalnością terrorystyczną, przyczem, rzecz charakterystyczna, organy te nie szczędzą wyrażonych oskarżeń pod adresem Węgier. Czołowy organ hitlerowski zagłębia westfalskiego „Essener Nationalzeitung” wydawany przez koła, stojące blisko premiera Goeringa pisze: „Terorystyci chorwaccy ćwiczyli się w specjalnych obozach, utworzonych na terytorjum węgierskim, pod kierunkiem oficerów węgierskich nabierali wprawę we władaniu bronią i posługiwaniu się materjałem wybuchowym. Z pośród uczestników tych obozów rekrutowali się zamachowcy, którzy podrzucali bomby i maszyny piekielne do wagonów pociągów międzynarodowych, zdążających do Jugosławji. Terorysty korzystali z pełnej pomocy Węgier. Wydawano im węgierskie paszporty i zaopatrywano ich w pieniądze”.

Inne pisma prowincjonalne powtarzają za „Angriff” twierdzenie, że w Janka Pusztzie istniał główny sztab terrorystów chorwackich i wiąza działalność zamachowców chorwackich z akcją komitadów macedońskich, i... komunistów, wymieniając w związku z tem nazwisko gościnnego z procesu lipskiego komunisty Dymitrowa. (ATE.)

Pomijając wierutny nonsens oskarżenia... komunistów o zamach w Marsylii, warto zauważyć, że ta zmiana frontu prasy hitlerowskiej jest niewątpliwie skutkiem ostatniej podróży Goeringa do Belgradu.

Goeringa przyjmowano w rządowych kołach jugosłowiańskich wręcz owacyjnie, gdy reprezentował Hitlera na pogrzebie króla Aleksandra.

GEN. BOLESŁAW ROJA.

O niepodległość obywatela-człowieka W dwudziestą rocznicę bitwy pod Mołodkowem

My, legjoniści - żołnierze, zwolennicy akcji i polityki czynu, wyruszyliśmy przed 20-tu laty w pole dla zadokumentowania czynem prawa NARODU polskiego do niepodległości.

Posiiliśmy wszyscy w myśl stuletniej, — odwiecznej i jedynie nieomyłnej woli całego narodu i jego zbiorowego, choć różnymi drogami idącego wysiłku i dążenia ku niepodległemu, samodzielnemu bytowi.

Dzięki tej moralnej sile całego narodu przypadła nam w udziale niepodległość polityczna. Bezpośrednią „fizyczną” nicjako przyczyną zaistnienia jej stała się, nieprzewidywana właściwie przez nikogo, katastrofa nie tylko zwyciężonych, ale także zwyciężających militarne zaborców.

Posiędliśmy zarwano niepodległość polityczną, jak i ramy i granice dla NIEPODLEGŁOŚCI OBYWATELA, CZŁOWIEKA.

Niepodległość obywateli, narodowa i społeczna, to nie tylko niezależność od przemocy czynników zewnętrznych, ale także i przede wszystkim samodzielny, zabezpieczony przed bezprawiem i gwałtem byt w granicach własnego państwa. Niepodległość ta nie może być bez szkody społecznej i bez szkody dla państwa ograniczana.

Tylko samodzielny, niezależny od bezprawia i gwałtu byt człowieka, przy wzajemnym poszanowaniu wspólnych interesów i prawa, umożliwia istnienie i dalsze budowanie istotnej niepodległości kraju i jednostki.

Dla tej to niepodległości polegali przed 20-tu laty, w czasie wielkiej wojny i zaraz później Legjoniści - Żołnierze tej miary, co s. p.: Olszewski, Węglowski, Kłisiewicz, Wyrwa, Lis-Kula, Więckowski i tylni innych.

Dla tej to niepodległości ponosi udręki

tytu najlepszych obywateli poszczególnych państw i narodów!

Najwyższa ta wartość narodowa, społeczna i państwowa, nie da się przeoczyć, żadną sugestją, ani żadnym gwałtem. Im dłużej i nieopatrzniej jest hamowana, z tem większą ostatecznie wybuchą się i realizuje się. A tam gdzie przy należytych stanie rzeczy istnieje — domaga się bez przerwy ustawicznej, choćby „opozycyjnej”

pracy. W 20-tą rocznicę walk o niepodległość należy przede wszystkim zdać sobie sprawę z potrzeby i obowiązku dalszej pracy i akcji dla wybudowania w ramach niepodległości politycznej, także NIEPODLEGŁOŚCI OBYWATELA - CZŁOWIEKA.

GEN. BOLESŁAW ROJA.

W Hiszpanji po zwycięstwie reakcji

ZEMSTA ZWYCIĘZCÓW.

W więzieniu madryckim przewidziano na pomieszczenie 1100 więźniów, znajdując się obecnie 3000 osób. Miejsce uwiezienia przywódcy socjalistów Largo Caballero jest w dalszym ciągu trzymane w tajemnicy. Pozostałych więźniów wolno odwiedzać. Opieka społeczną zajęła się losom 110 sierot, których rodzice padli w czasie powstania w Asturji.

Trybunał najwyższy zażądał od kordzów zniesienia nietykalności parlamentarnej w stosunku do byłego premiera Azary i deputowanego ze stronnictwa lewicy republikańskiej Luis Bello.

W Owidio zarekwirowano szereg samochodów ciężarowych w celu zwiezień trupów, znajdujących się dokoła miasta. Rozpoczęto też oczyszczanie spalonych domów i gmachów, pod których gruzami znaleziono wiele zwęglonych zwłok. (PAT.)

Policja aresztowała w Granadzie przywódcę syndykalistów Pedro Rome-

ro Sancheza. Władze rozwiązały na terenie całej prowincji wszystkie organizacje socjalistyczne. Rozbrajanie ludności cywilnej odbywa się w całkowitym spokoju. (PAT.)

ŻYWCEM POGRZEBAN!

Korespondent londyńskiego „Timesa”

Obniżka cen węgla od 1 listopada

PAT. komunikuje: Na podstawie dezyderatów Ministerjum Przem. i Handlu Walne Zgromadzenie kopalni powzięło uchwałę co do obniżki cen węgla, a mianowicie: dla przewozu węgla kamiennego obniżka taryfy wyniesie od 7 do 26.3 proc., dla przewozu miazu węglowego od 3.3 do 14.4 proc. i dla przewozu koksu o 5 proc. Obniżone stawki przewozowe wpłyną, oczywiście, na dalsze obniżenie cen węgla dla konsumenta, niezależnie od obniżki cennika konwencyjnego.

Równocześnie Ministerjum Komunikacji postanowiło obniżyć taryfy przewozowe dla węgla wszystkich gatunków, stosownie do odległości przewo-

zowych, a mianowicie: dla przewozu węgla kamiennego obniżka taryfy wyniesie od 7 do 26.3 proc., dla przewozu miazu węglowego od 3.3 do 14.4 proc. i dla przewozu koksu o 5 proc. Obniżone stawki przewozowe wpłyną, oczywiście, na dalsze obniżenie cen węgla dla konsumenta, niezależnie od obniżki cennika konwencyjnego.

Zdaje się, że na całej obniżce zarobią grubo przede wszystkim baroni węgla.

Dzisiaj złożą hołd Bolesławowi Limanowskiemu

Robotnicy Krakowa w sali Domu Górników (Al. Krasińskiego 16) o godz. 10 r.
Robotnicy Łodzi w sali Filharmonji (ul. Narutowicza 20) o g. 10 r.

Żyrardów

Agencja PID. donosi o poczynaniach dwóch aresztowanych dyrektorów Zakładów Żyrardowskich, Vermerscha i Caena, którzy mimo osadzenia ich w więzieniu Mokotowskim pod oskarżeniem udziału w machinacjach koncernu Boussaca, nie zaniechali walki z sekwestrem sądowym Żyrardowa.

Na dzień 16 listopada wyznaczono sensacyjną rozprawę, wynikłą na tem tle. B. dyrektor Żyrardowa, p. Caen, wystąpił z powództwem przeciwko sekwestrowi sądowemu Żyrardowa o odszko-

dowanie za zwolnienie go ze stanowiska. Caen domaga się wypłacenia mu 6-miesięcznego uposażenia, co wynosi około 20,000 złotych. W ten sposób aresztowany dyrektor niezależnie od skargi złożonej wspólnie z drugim dyrektorem Vermerschem przeciwko sekwestrowi do wydziału handlowego Sądu Okręgowego występuje z konkretnymi roszczeniami.

Sekwestr sądowy uzasadnia zwolnienie Caena nieprzezornymi krokami francuskiego dyrektora wbrew ostrzeżeniom sekwestru. Wszedł on bowiem z pole-

cenia Boussac'a do zdekompletowanego zarządu spółki akcyjnej Zakładów Żyrardowskich po złożeniu dymisji przez polskich członków zarządu. Ponieważ Caen był w tym czasie funkcjonariuszem Zakładów, naruszył on obowiązujące w tej mierze przepisy, nie można bowiem być równocześnie urzędnikiem sekwestru i członkiem zawieszonych władz spółki akcyjnej.

Niezależnie od procesu w wydziale I cywilnym, przewidywana jest w przyszłym miesiącu rozprawa w wydziale handlowym dla załatwienia skargi Caena i Vermerscha, domagających się przywrócenia im praw dyrektorów.

Zwycięski marsz

Tryumfy wyborcze angielskich

Brytyjska Partja Pracy osiągnęła w bieżącym tygodniu dwa poważne zwycięstwa w wyborach uzupełniających do Izby Gmin. Najpierw przy wyborach uzupełniających w ub. wtorek w okręgu londyńskim na południowym brzegu Tamizy, w dzielnicy Lambeth, dotychczasowy stan rzeczy uległ zmianie i okręg ten, który w okresie wyborów 1931 roku został przez Rząd Mac Donalda odebrany Labour Party, powrócił znowu w posiadanie labourzystów. W odbytych zaś w piątek wyborach uzupełniających w okręgu Swindon w południowo-zachodniej Anglii zwycięstwo kandydata Labour Party było mniej oczekiwane, — aczkolwiek przepowiedziane. Okręg ten również w wyborach 1931 r. odebrany został Labour Party przez Rząd i ówczesny poseł labourzystów minister Rolnictwa w gabinecie Labour Party, dr. Addison stracił swój mandat. Addison znowu mandat odzyskał i spowrotem wchodzi do Izby Gmin. Zwycięstwo Addisona jest znamienne, albowiem walka wyborcza w okręgu nawpół rolniczym toczyła się tylko pomiędzy nim i kandydatem Rządu „narodowego”, konserwatystą i znany kapitanem jednej z najświetniejszych angielskich drużyn sportowych rugby Wakefieldem. Nie hacząc na wielką popularność sportowego kandydata konserwatystów, b. socjalistyczny minister Rolnictwa zdobył prawie 21.000 głosów, podczas gdy przeciwnik uzyskał około 18.000 głosów. Walka wyborcza była niezwykle zajadła i frekwencja wyborcza wyniosła 83 procent.

Uporczywe zaparcie, katary jelita grubego przechodzą przy użyciu rano i wieczorem po skłance naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa”.

Nowy rozłam w Stronnictwie Narodowym

Secesja „Młodych”. Flirt z „sanacją”

Od dłuższego czasu w Stronnictwie Narodowym istniał zatarg pomiędzy grupą młodych działaczy, skupionych w „sekcji Młodych”, a kierownictwem Stronnictwa. W kwietniu, w wyniku wystąpienia ze Str. Narodowego młodzieży, która zorganizowała O. N. R. dla ówczesnych kierowników Sekcji Młodych otworzyły się pewne, dość poważne perspektywy pracy. Rychło jednak w toku codziennej pracy organizacyjnej w umysłach warszawskiego kierownictwa „sekcji Młodych” Stronnictwa Narodowego zaistniała „nowa myśl” polityczna, która doprowadziła do konfliktu z oficjalnym kierownictwem Stronnictwa Narodowego.

Podczas kiedy ONR. był organizacją młodego, awanturniczego nacjonalizmu i de facto uważał się za organizację bar dziej bojową w stosunku do systemu rządzenia, niż Stronnictwo Narodowe-kierownictwo „Młodych” Stronnictwa Narodowego uważało, że należy zejść z dotychczas bezwzględnie opozycyjnego

Zagadnienie jednolitego frontu

Dzisiaj w niedzielę o godz. 10 rano odbędzie się w teatrze „Ateneum” (Czerwonego Krzyża 20) odczyt zbiorowy tow. Z. Zaremby i H. Erlicha o zagadnieniu jednolitego frontu.

Bilety przy wejściu.

ŚLUBNE podróże, przeprowadzki
Wspólna 15, tel. 9.32-86

socialistów

co stanowi w Anglii, a zwłaszcza przy wyborach uzupełniających, frekwencję niezwykle wysoką.

Oba te zwycięstwa stanowią groźną przestrożę dla Rządu Mac Donalda, co do zwrotu, jaki na korzyść Labour Party dokonywa się wśród wyborców brytyjskich. (PAT.)

Straszliwe oskarżenie

Lloyd George przeciwko marsz. Haigow

Jak w czasie wojny światowej szafowano życiem setek tysięcy

Przed dwoma dniami ukazał się czwarty tom pamiętników Lloyd George'a i wywołał niezwykle sensacyjną z racji ataku, jaki b. premier z czasów wojny światowej podejmuje przeciwko głównie dowódcy armii brytyjskiej na froncie francuskim, marszałkowi Haigowi. — Znaczną część, bo około 200 stron czwartego tomu swych pamiętników, — Lloyd George poświęca szczegółowej analizie bitwy pod Passchendaele, oskarżając w konkluzji marszałka Haiga, że dla zaspokojenia swej własnej ambicji, i chwały posłał on na pewną śmierć 400 tysięcy żołnierzy, którzy zginęli podczas tej bezowocnej ofensywy w błotach Flandrii. Lloyd George oskarża Haiga, iż rozmyślnie ukrywał on prawdę przed Rządem brytyjskim i wprowadził gabinet w błąd, domagając się zgody i środków na podjęcie ofensywy, która zgóry skazana była na niepowodzenie. Lloyd George podkreśla, że sztucznie osuszone bagno pod Passchendaele zo-

stało przez Haiga w rozmyślny sposób przeorane bombardowaniem 5 milionów szrapneli, które zniszczyły cały system odwodnienia, zamieniając teren ten spowrotem w bagno, w którego niewiedzionych dołach szrapnelowych postradali życie tysiące brytyjskich żołnierzy.

Oskarżenia Lloyd George'a sprawiły w całej Anglii głębokie wrażenie i Winston Churchill na łamach „Daily Mail”, krytykując pomysły Haiga podjęcia ofensywy pod Passchendaele, pisze: „Nie czytaliśmy jeszcze oskarżenia bardziej ciężkiego i więcej ponurego, jak to, — które bezsilny podówczas premier wysuwa obecnie przeciw pełnym splendoru dowódcy z czasów wojny. Nie sposób jest streścić gorczy, zjadliwości i namietności, z jaką Lloyd George odsłania działalność tych dowódców. To już nie jest spór, który można przez parę artykułów zlikwidować. Twórcza

Rekordy cynizmu

Z Tokio donoszą. Rząd japoński odrzucił protesty Stanów Zjednoczonych, Anglii i Holandji przeciwko utworzeniu monopolu materiałów palnych w Mandżurji. Odrzucenie protestu opiera się na fakcie, że Mandżuria jest państwem niepodległym i że Japonia nie może mieszać się w wewnętrzne sprawy tego kraju. Jednocześnie zakomunikowano przedstawicielom państw obcych, że w tym wypadku chodzi jedynie o monopol sprzedaży i że Rząd mandżurski postępował bardzo oględnie, nie chcąc naruszyć interesów zagranicznych firm rafinowanych. (ATE.)

Jak wiadomo powszechnie, Mandżurja jest w tej chwili zwykłą kolonią Japonii. Druga część depeszy potwierdza zresztą ten fakt wyraźnie.

Nie do obalenia!

Centralny organ hitlerowski „Völkischer Beobachter” w numerze z 5 b. m. uwarzył swych czytelników następującym bzdaniem:

„Na drodze rozumowania teoretycznego - gospodarczego MARKS POPROSTU O-BALIĆ SIĘ NIE DA... Nacjonalizm - socjalizm nie wdaje się z marksizmem w dyskusje teoretyczne - gospodarcze, lecz przeciwnie stawia mu swoje nowe odczucie życia”.

Polska „sanacyjna” miała swoją „radosną twórczość”, Niemcy hitlerowskie głoszą swoją „radosną” „ucielśnioną w wieżach, obozach koncentracyjnych, toporach katowskich”.

Ala po 20 miesiącach swych rządów hitlerowcy sami przyznają, że marksizm obalić się nie da. A przecież pono już dawno go obalili i przewyciężyli!

Robotnicy popierajcie swoje pismo

Czas odnowić prenumeratę na mies. listopad

ZWIJKI
HYGIENICZNE
Z POTRÓJNĄ
ILOŚCIĄ WATY

MAÏS

HERBEWO

ELBE

Kongres radykałów francuskich

Kompromis z Rządem Doumergue'a?

Na kongresie radykałów socjalnych w Nantes połączone komisje reformy ustroju państwa i polityki ogólnej przyjęły rezolucję, która m. in. wyraża gotowość poparcia zamierzeń, mających na celu rewizję konstytucji pod warunkiem jednakże, że zamierzona reforma

nie będzie stanowiła niebezpieczeństwa dla swobód republikańskich. Były premier Herriot oświadczył, że projekt rządu jest kompromisem i wskazał na konieczność utrzymania „rozjemcy poli-

tycznego”. Zasada automatycznego rozwiązania Izby na wypadek porażki Rządu jest, zdaniem Herriota, o wiele mniej niebezpieczna, aniżeli się to mogło zdawać. W kołach miarodajnych rezolucja, uchwalona przez połączone komisje, jest uważana za postąpienie kompromisowe, pozostawiające ministrom radykałom swobodę działania (ATE.).

Wczoraj Kongres poświęcił dwa plenarne posiedzenia sprawom wewnętrznym - organizacyjnym oraz dyskusji nad polityką zagraniczną.

Referent p. Jammy - Schmidt zamierzał, że grupa radykalna w parlamencie nie ponosi najmniejszej odpowiedzialności za wypadki lutowe. Eksploatowanie afery Stawickiego przez partię prawicową w świadczą o metodach tych grup, — które same doskonale zdają sobie sprawę z faktu, iż obóz radykalny składa się w masie swej z ludzi o wypróbowanej uczciwości.

Groteskowy epizod z walk o posady

W zwartym i jednolitym obozie „sanacyjnym” walka o posadki i stanowiska toczy się nie tylko pomiędzy małymi płotkami, ale również pomiędzy grubymi rybami, zajmującymi wysokie i odpowiedzialne stanowiska.

Również wszystkie inne dzienniki podkreślają znaczenie tych rewelacji Lloyd George'a.

Jakiemi metodami posługują się niektórzy z pośród tych „ideowców”. — o tem świadczy następujący wypadek. Do jednego z miasteczek Małopolski przyjechał jakiś jegomość, który, zatrzymawszy się w hoteliku, wszedł na miasto z aparatem fotograficznym. W małym miasteczku pojawienie się obecnej osoby, w dodatku z aparatem fotograficznym, nie może ucieść uwagi mieszkańców a przedewszystkiem władz bezpieczeństwa. Zrozumiała przeto jest rzecz, iż przyjezdny był obserwowany gdziekolwiek szedł i gdy znalazł się na cmentarzu żydowskim i dokonał kilku zdjęć z nagrobka, na którym wyrzeźbiony jest nazwisko pewnego kierownika wielkiej instytucji, argusowie oko przedstawiciela władz bezpieczeństwa bacznie go śledziło. Po opuszczeniu cmentarza amator - fotografą poproszono na policję i zażądano wyjaśnienia powodu szczególnego zainteresowania się nagrobkiem ojca dygnitarza. Aresztowany z początku odmówił wyjaśnień, ale gdy oświadczone mu, że nie zostanie zwolniony, dopóki nie powie, poco zdjęcia robił, poprosił o telefoniczne skomunikowanie się z jednym z resortów gospodarczych w Warszawie, z którego polecenia dokonał zdjęć.

Policja istotnie połączyła się z Warszawą i otrzymała dyspozycję zwolnienia aresztowanego oraz zniszczenia kliszy.

Całe to dosyć komiczne wydarzenie jest jednym z epizodów walki dwóch dygnitarzy, z których jeden chciał skompromitować drugiego wykazując jego... żydowskie pochodzenie, do czego posłużyć miała fotografia nagrobka ojca kierownika wielkiej instytucji.

Małomiasteczkowa policja gorliwością swoją plan ten niechcący pokrzyżowała.

„Ujawnienie tych faktów wywołało konsternację wśród pewnych sfer „sanacyjnych”, które w chwili obecnej czynią usilne starania, aby całą sprawę zatuzować, a w szczególności, aby od rodziny ś. p. Downarowicza o-trzymał wyjaśnienia, któreby położyły kres dalszemu biegowi tej sprawy”.

Zaznacza następnie „Dziennik Bydgoski”, że „bardzo wpływowe czynniki „sanacyjne”, które uważały ś. p. Downarowicza za człowieka bezinteresownie oddanego sprawie, za którą walczył zainteresowały się faktami ogłoszonymi w prasie. Zainteresowanie czynników decydujących nie pozostanie podobno bez pewnych konsekwencji personalnych”.

W Bułgarii

Z Sofji donoszą: Aresztowano tu byłego ministra handlu Giczewa, oskarżonego o prowadzenie akcji przeciwko gabinetowi Georgiewa. Były minister Giczew będzie internowany w jednej z miejscowości Bułgarii zachodniej. Aresztowano również byłych ministrów skarbu, Kaczakowa i Werbenowa. (ATE.)

A należy jeszcze zaznaczyć, że walka w opisanym wypadku nie toczy się pomiędzy ludźmi czwartej brzojady, — lecz w łonie samej „elity”.

Przeciw opłatom w szkołach powszechnych

W różnych stronach kraju podjęta została akcja protestacyjna przeciw projektowi wprowadzenia opłat w szkołach powszechnych.

Akcja polega na tem, iż rodzice dzieci uczęszczających do szkół powszechnych podpisują deklaracje, domagające się bezpłatnego nauczania dzieci. Podpisane deklaracje kierowane będą do kompetentnych czynników. (Press.)

Echa śmierci ś. p. Downarowicza

„Dziennik Bydgoski” z dnia 27 b. m. podaje informacje w związku z okolicznościami, dotyczącymi śmierci Downarowicza:

„Ujawnienie tych faktów wywołało konsternację wśród pewnych sfer „sanacyjnych”, które w chwili obecnej czynią usilne starania, aby całą sprawę zatuzować, a w szczególności, aby od rodziny ś. p. Downarowicza o-trzymał wyjaśnienia, któreby położyły kres dalszemu biegowi tej sprawy”.

Zaznacza następnie „Dziennik Bydgoski”, że „bardzo wpływowe czynniki „sanacyjne”, które uważały ś. p. Downarowicza za człowieka bezinteresownie oddanego sprawie, za którą walczył zainteresowały się faktami ogłoszonymi w prasie. Zainteresowanie czynników decydujących nie pozostanie podobno bez pewnych konsekwencji personalnych”.

Komisarz (w spódnicy) i „Rada przyboczna” w Zw. Pr. Ob. Kobiet

Jak się dowiadujemy, wczoraj w godzinach popołudniowych do Centrali Zw. Pracy Obywatelskiej kobiet zgłosiła się p. Pohoska i przedstawiła upoważnienie władz administracyjnych na mocy którego rozpoczęła urzędowanie w charakterze Komisarza Związku.

Pani Pohoska ma powołać „Radę Przyboczną” w skład której wejdą 3 przedstawicielki grupy posłanki Z. Moez-czewskiej i 3 z grupy pp. Jaworskiej i Wolskiej. Przewodniczącą tej Rady będzie, naturalnie, pani Pohoska.

Pani Pohoska jest żoną komisaryjnego wiceprezydenta Warszawy, Pohońskiego.

Optymiści!

Zbliża się normalna sesja Sejmu i Senatu i Rząd przedłoży jej nowy preliminarz budżetowy na r. 1935/36, którego cyfry ogólne wraz z odpowiednimi komentarzami ogłosiła onegdaj półoficjalna „Iskra”.

Za nią cała, naturalnie, prasa „sanacyjna” rozpisyje się dość szeroko o postępującej jakoby „poprawie” na szesj gospodarki budżetowej, której to „poprawie” nasi „ekonomiści” z rządowego obozu dopatrywać się nam każą w tem, że „oszczędności” w nowym preliminarzu są jakoby znaczniejsze „nawet” — co się specjalnie podkreśla — w wydatkach Min. Spr. Wojskowych, że deficyt rzekomo „zmniejsza się” i że jesteśmy już jakoby u progu „równowagi budżetowej”.

Te same piosenki i te same obietniczki słyszemy regularnie co roku od chwili, gdy rezultaty chwilowo lepszej konjunktury zostały „radośnie” skonsumowane i gdy w budżecie naszym — wbrew wszelkim „miarodajnym” zapewnieniom — nietylko pojawił się deficyt, ale zaczął coraz szybciej się powiększać.

Niewesoła rzeczywistość próbuje się „zagadnąć” fantazjami i tak „ugarniować”, by nie uderzała ona zbyt wyraznie w oczy...

Tylko, że opinia publiczna zna już dobrze ten kunszt upiększania prawdy, więc nikogo on już dziś nie pocięsza... Nikt się też nie dziwi temu, co wypisuje służba prasowa „sanacji”... Pisz, jak się im każe. A kraj zbyt dobrze zna ich głęboką... wiedzę ekonomiczną, by wzruszać się tem, co piszą.

Szkoda wogóle czasu na polemikę z „optymizmem” prasy „sanacyjnej” — bardziej szkoda, że wszelka podobna polemika przeraża się — w dzisiejszych warunkach — w jałową gadaninę w próżni. Wiemy przecież jak wygląda każda „sesja budżetowa” obecnego Sejmu, którego większość i tak uchwali każdy „budżet”, jakkolwiek tylko Rząd przed nią pójdzie. Niechby ktoś z niej próbował oponować!

Jakż więc w tej sytuacji posiadać może głos i wpływ opinia publiczna, a więc kraj, od którego pobiera się podatki?

Dajmy zatem spokój niedorzecznym „pociechom” prasy „sanacyjnej” — bo doprawdy niema o czem mówić a zajmijmy się czemś innym...

Równowaga budżetu — stałość waluty — kapitalizacja wewnętrzna.

Kto czyta rozmaite publiczne wyśpiewania bardziej czy mniej frontowych polityków „sanacyjnych” wie, że hasła powyższe każdy z nich zawsze ogłasza, za zasadnicze, pierwszorzędne „nakazy” obecnej gospodarki w Polsce...

Jakże te „zasady”, od lat jako świętość przez „sanację” głoszone, wyglądają np. w tej chwili?

We wczorajszym właśnie numerze podajemy deficyty budżetowe ostatnich lat kilku. Z zestawienia powyższego wynika, że w okresie wspomnianym łącznie z bardzo już wyraźnym niedoborem okresu obecnego (po 31/3 1935) deficyt wyniesie grubo ponad 1000 milionów.

Do tego dochodzi jeszcze deficyt okresu nowego... Preliminarz „przewiduje” go na 149 milj. bł. W rzeczywistości zaś gdy się uwzględni cyfry normalnych dochodów państwa — ale cyfry ściśle i realne — trzeba się liczyć w nowym budżecie z deficytem przeszło 200 milj. Świadomość tej prawdy jest tak powszechna i głęboka, że nawet taki „współpracujący” z Rządem i „lojalny”, wobec niego organ gospodarczy, jak „Gazeta Handlowa”, oblicza przyszły deficyt w podobnej wysokości.

W sześcioletnim tedy okresie dojdziemy do deficytu w wysokości rzędu więcej 1300 milionów zł. Odrzućmy z tego nawet aż 200 milj., to i tak pozostanie suma deficytu dla największego nawet „optymisty” niepokojąca...

Czem się go pokrywa?...

Budżet normalny i zdrowy jest wtedy tylko, gdy opiera się na nadwyżkach, mniej więcej stałych dochodach budżetowych i gdy zasobność kraju pozwala na to, by w razie potrzeby sięgnąć do jakichś źródeł nadzwyczajnych bez szkody dla życia gospodarczego.

W Polsce sprawa ta wygląda od paru lat dość osobliwie. Poobcinało się cząstkę najbardziej pozytywne. Obniżano się parokrotnie płace pracownicze, aż doszły one do poziomu, który zdolność konsumcyjną szerokich mas — liczących około pół miliona lu-

dzi z rodzinami — ograniczył bardzo znacznie. Poobcinało się wydatki inwestycyjne i wydatki na oświatę i na opiekę społeczną — z ok. 300.000 notowanych oficjalnie bezrobotnych, tylko 38.000 ma otrzymać w listopadzie zasiłki! — i na różne inne produkcyjne cele.

Po tych „kompresjach”, których „pożytek” dla kraju znany jest wszystkim, równoważyło się budżet rozmaitemi „operacjami finansowymi”, jak np.: kredyt bezprocentowy z Banku Polskiego na 100 milj., powiększenie obiegu bilonu, bony na paręset milionów „pożyczka narodowa” na 330 milj., do czego dojdzie obecnie wprowadzona w drodze dekretu „renta wieczysta” na sumę 200 milj.

Wszystko to są *dlugi wewnętrzne*, które przed jej później trzeba będzie likwidować.

Pozostają t. zw. „rezerwy skarbowe”, które prasa „sanacyjna” — nawet jeszcze dziś pociesza kraj. Tylko jedno pytanie: ile w tych rezerwach było *płynnej gotówki*, którą można było zużyć na pokrywanie deficytu, a ile było „zamrożonych” i jak te zamrożone sumy były — czy bywały „upłynnione” i *czym kosztem*, wreszcie ile to tych „rezerw”, choćby umieruchomionych i choćby w nominalnej tylko wartości, jeszcze pozostaje?

Celem zwiększenia dochodów w nowym budżecie proponuje Rząd *podwyższenie 10 proc. podatku do podatków, tudzież podwyższenie podatku od cukru*.

Co do wspomnianego dodatku to był on jeszcze przez Rząd przedma-

jowy wprowadzony na wiosnę 1926, jako *doraźny i przemijający* ratunek w ówczesnej krytycznej sytuacji budżetowej. Mimo to pomajowi ministrowie skarbu zatrzymali go sobie nadal nawet w okresie dobrej konjunktury, gdy, jak nam mówiono, kasa państwowa „pekła od nadmiaru pieniędzy”...

Obok tego wprowadzono niedawno temu nowy „*podatek kryzysowy*”. A teraz zamierza się ów dawniejszy „*dodatek*” podwyższyć? Ciekawa tylko rzecz, ile wpłynie z tej podwyżki rocznie jak i z podwyżki podatku od cukru i kto tę drugą podwyżkę będzie ponosił? Cukrownicy czy konsumenci?

Nie zapominajmy także i o tem, że Rząd dla uzyskania w budżecie większej swobody nie mała część normalnych wydatków państwa przerzucił na rozmaite „fundusze”, na rzecz których wprowadzono osobne, dodatkowe daniny, nazwane delikatnie „*opłatami*”...

A teraz, na tle tej pomysłowości fiskalnej — która ciągle coś nowego stwarza, a mimo i wbrew której deficyty jakoś nie chcą zniknąć — zapytajmy, jak w podobnie niezamierzonym co Polska kraju — wygląda owa „*kapitalizacja wewnętrzna*”, o której tyle się u nas deklamuje?...

A co do waluty — to rzecz wiadoma. Owszem jest mocna, tylko... *jest jej coraz mniej!*...

I jakkolwiek czasem dobry jest optymizm, to w tej specjalnie dziedzinie sółów on skończyć się... bardzo nieodborne.

Przegląd prasy

PRAWA AUTORSKIE NORWIDA ZA 100 RUBLI.

„Wiadomości Literackie” publikują senacyjne szczegóły, dotyczące okoliczności, w jakich Miriam - Przesmycki nabył prawa autorskie Norwida od znajdującej się w nędzy rodziny pisarza. Dzięki tej transakcji Miriam zdobył monopol na rentowne wydawnictwa Norwida i usiłował skłonić sąd do zarządzenia konfiskaty zbiorowego wydania dzieł Norwida, które ukazało się nakładem „Parnasu Polskiego” pod red. Tadeusza Piniego. Ujawnione obecnie przez p. Piniego szczegóły owej transakcji nie stawiają p. Miriamu w pięknym świetle. A jego prawa do spuścizny po poecie stawiają pod znakiem zapytania:

„Przesmycki kupił w r. 1909, a więc tuż przed rozpoczęciem druku „Pism zebranych”, od wdowy po bracie Cyprjana, Ludwiku Norwidzie, ogół praw autorskich na sumę 100 rubli (tak, stu rubli), czyli 254 koron. Za tę sumę nabył nasz mecenasz sztuki wyłączne prawo „wydawania wszelkich pism oraz reprodukcji dzieł sztuki i dokumentów pozostałych po ś. p. Norwidzie, bez względu na to, w czyje posiadanie one za życia lub po zgonie ich twórcy przeszły, niemniej do przedruków i reprodukcji dzieł już wydanych, do autoryzowania przekładów na inne języki, inscenizowania utworów dramatycznych i ich wystawiania, wreszcie do przedsięwzięcia wszelkich kroków, jakie uzna za stosowne, przeciw każdemu, kto by odtąd w jakikolwiek sposób naruszył wspomniane prawa autorskie...” (Tak, tu już było jasne przeczcucie zbrodni, popełnionej obecnie przez „Bibliotekę Poetów Polskich”) Tyle przywilejów za „jedne” sto rubli! Trzeba przyznać, że interes był dobry, a tak świetnie można go było załatwić tylko dzięki temu, że p. Anna Norwidowa, z pochodzenia Francuzka, żyła wówczas w Krakowie poprostu w nędzy. Nawiasem mówiąc, nie miała ona prawa do stępowania komukolwiek podobnych przywilejów, bo sama ich nie posiadała, była przecież tylko powinowatą, a nie krewną poety, maż zaś jej umarł przed Cyprja-

nem, więc praw jego nie odziedziczył i przekazać ich jej nie mógł.

W ten sposób „zdobyte” prawa p. Miriam zakonspirował i dopiero, gdy ukazało się zbiorowe wydanie dzieł Norwida pod redakcją Piniego, wystąpił do sądu, najpierw o konfiskatę, a gdy to żądanie sąd odrzucił — o odszkodowanie.

Charakteryzując ostro to postępowanie ex-ministra sztuki i kultury, członka Akademii Literatury, znanego pisarza i wydawcę, Zenona Przesmyckiego, p. Pini kończy swój artykuł słowami:

„Ale zanimby przyszło do jakiegokolwiek odszkodowania, rozstrzygnie sąd najpierw, czy prawa p. Miriamy do Norwidowej spuścizny są legalne i czy wolno już nietylko gentlemanowi, ale nawet pospolitemu kupczykowi przemilczawsze pretensje lub prawa i w tajemniczej ciszy oczekiwać, ażali do mozołnie skonstruowanej siatki nie wpadnie lekkomyślna, nie spodziewająca się niczego mucha.

To wszystko rozstrzygnie sąd.

A tymczasem mnie mać się już w głowie, i nie mogę przypomnieć sobie, czy p. Zenon Przesmycki (Miriam) był ministrem sztuki i kultury, czy też przemysłu i handlu?

„I TO SIĘ CODZIEN ZDARZA — TO JEST NORMALN!”

Jeśli my piszemy o nędzy wsi, lub wtykamy głupstwa biurokracji, to optymistyczna prasa rządowa nazywa nasze zarzuty złośliwością, partijnictwem, zarzuca nam, że wszystko widzimy w czarnych kolorach.

„Gazeta Polska”, musząc liczyć się z czytelnikami i ich nastrojami, zamieszcza od czasu do czasu obrazki z życia polskiej wsi, obrazki całkiem niewesołe: Zapalki na wsi kupuje się na sztuki, bo nie każdy może sobie pozwolić od razu na całe pudełko: przynosi się do sklepu jajko i dostaje się 10 — 20 zapalek zależnie od ceny jaj i dobrej woli sklepikarki.

Albo o egzekucyjnych praktykach komorników — pisze ten sam urzędowy organ:

Wystarczy, że Sędzia porządkując biurko zauważy papierzki dowodzące, że tu niedopłacono do stempla, tam ktoś winien za „pyskawkę”, gdzieindziej jechał furman bez latarni, lub może klusa przez most. Wystarczy by polecił ściągnięcie tych drobnych należności. Jednie wtedy sfora komorników, bez względu na odległość i bez względu na winę, wali kosza przejazdu na odpowiedniego pechowca.

Odbiera np. 80 gr. — kosztów zł. 13. Należność 150 — koszt 8 zł. (facet miał szczęście, mieszkał bliżej) należność 2 zł., koszt 28 zł. Należność 3 zł., koszt 40 zł. Jednym słowem orgje, orgje nonsensu, niesprawiedliwości i krzywdy wołającej o pomstę do nieba. I to się codziennie zdarza, to jest normalne.

S-ek.

MARJA SOCHA
 długoletnia delegatka w zakładach Żyrardowskich
 zmarła w Żyrardowie, dnia 26 października r. b., przeżywszy lat 63.
 Pogrzeb odbędzie się w niedzielę dnia 28 października popołudniu w Żyrardowie.

Zmarła Marja Socha, była matką tow. Sochy, sekretarza Zw. Rob. Budowlanych, drzewnych, ceramicznych i t. d., oraz żoną wieloletniego członka P.P.S. Pracowała ona od wielu lat w Zakładach Żyrardowskich, była delegatką robotniczą jeszcze z czasów konspiracyjnych.

Cześć Jej pamięci! Osieroconemu tow. Sosze składamy wyrazy współczucia.

Zmiany personalne w instytucjach ubezpieczeniowych

Poseł Madeyski (BB.), który stał na czele Funduszu Pracy, zgłosił swą dymisję w związku z mającym nastąpić połączeniem Funduszu Pracy z Funduszem Bezrobocia.

Kierownictwo obu połączonych instytucji ma objąć p. Dolanowski, b. wice-minister spraw wewnętrznych, który ustąpił z tego stanowiska po zamordowaniu ministra Pierackiego.

P. Dolanowski w dziedzinie ubezpieczeń jest zupełnie nowym człowiekiem. W BB. należał on do odłamu konserwatywnego.

Tutki (gilzy) Prima Aida wyrabiane są wyłącznie z czystych surowców roślinnych i dlatego nadała papierosom nadzwyczajnie delikatny aromat
 150 sztuk — 35 gr.

Próba zorganizowanego nacisku

B. B. W. R. w Radomiu proklamuje „jawne” wybory uzupełniające do Rady Miejskiej

W Radomiu odbędą się w dn. 4 listopada wybory uzupełniające do Rady Miejskiej w kilku okręgach. „Ziemia Radomska”, miejscowe pismo „sanacyjne”, ogłosiła w dn. 26 października, że na walnym zebraniu BBWR, w Radomiu zapadła uchwała, aby ZWOLENNI-

CY BBWR, ODDAWALI PODCZAS TYCH WYBORÓW GŁOSY JAWNIE. Uchwała ta jest niczem innym, jak tylko PRÓBA ZORGANIZOWANIA NACISKU NA WOLE WYBORCÓW, na wszelkich ludzi zależnych, niepewnych własnego losu, trwożliwszych.

Sposób ten jest znany od dawien dawna; stosowali go junkrzy pruscy, wielcy właściciele ziemscy w Irlandji, hitlerowcy w „Trzeciej Rzeszy”, komuniści w ZSSR, w okresie teroru. Pod względem moralnym jest to coś brzydkiego i lepkiego, bo spekulującego na słabej stronie duszy ludzkiej; ze stanowiska prawnego jest to wyraźne, chociaż niby podstępne, obchodzenie prawa, które formalnie obowiązuje.

A sens właściwy uchwały rozumieją doskonale wszyscy i w samym Radomiu i poza Radomiem. Jeżeli Ministerjum Spraw Wewnętrznych pragnie, by odpowiedzialność moralna za brzydkie manewry nie obarczyła jego bezpośrednich kierowników, powinno w danym wypadku wkroczyć.

„Reprezentacyjnie...”

Jedno z filantropijnych towarzystw kresowych zorganizowało latem b. r. kolonje dla biednych dzieci wiejskich z Wileńszczyzny. W sprawozdaniu z tej imprezy czytamy m. in.: „U poważnej ilości działaczy stwierdzono objawy jakiejś choroby żołądkowej. Przeprowadzone badania lekarskie ustaliły wśród niewiarygodny powód zachorzeń: dzieci zachorowały po spożyciu mięsa, którego prawie nie jady od chwili powstania kryzysu oraz kłesk neurodżaju. Jeżeli do tego dołamy, iż dzieci, ujrawszy ciastka, potraktowały je początkowo jako zabawki, ogrom nędzy, jaka panuje we wsi wileńskiej wystąpi w całej pełni”...

Te niezachodzące dzieci chłopskie, głodujące całemi latami i chorujące później na skutek spożycia mięsa, to jeden z tych objawów rzeczywistej rzeczywistości polskiej w obliczu których z wzbrawanej pierśi wyrzyna się spontaniczny zaiste okrzyk: „Być co jest! Reprezentacyjnie! Dyspozycyjnie! I mocarstwowo!...”

Dopóki chłop wileński — i polski wogóle będzie tylko PRZEDMIOTEM „OPIEKI” filantropijnych dam i damulek, dopóty udziałem jego będą — głód, nędza i łaska pańska, co na pszym koniu jeździ. Dopiero gdy ten chłop, wespół z robotnikiem, stanie się PODMIOTEM RZĄDÓW i twórcą ustaw w Państwie, dopiero wówczas zmieni się wszystko na lepsze.

ELEGANCKIE SUKNIE
 BLUZKI, SPÓDNICZKI I SZLAFROKI
 POLECA NAJTANIEJ 630
 WYTWORNIA KONFEKCI DAMSKIEJ
FUKS I OKNOWSKI
 WARSZAWA, NALEWKI 12 (front m. 7), tel. 12-10-50

Papierosy staniają

W najbliższych dniach ma nastąpić obniżka cen wyrobów monopolowych: papierosów i tytoniu. Droższe gatunki piersosy „Hel” w cenie po 7 i pół gr. za średnie gatunki mają staniąć o 1 grosz na sztuce. W wyniku obniżki papierosy „Ergo” będą kosztowały 4 gr. „Obstankowe” 5 gr. Niezależnie od obniżki zostaną wprowadzone papierosy tanie w cenie po 2 i 4 gr.

Ponadto wydane zostaną specjalne papierosy „Hel” w cenie po 7 i pół gr. za sztukę. Będą to papierosy opiumowane.

Pozatem zlikwidowane zostaną papierosy „Rarytas”, które dotychczas były sprzedawane tylko na Śląsku. Papierosy te nie będą już wyrabiane, a cały ich zapas zostanie sprzedany w rozprzedaży ogólnie - krajowej.

„Młodzi Idą”

Poczynając od przyszłej soboty, co tydzień ukazywać się będzie w naszej prasie dodatek poświęcony pracy i sprawom młodzieży robotniczej.

Usunięci z „Legjonu Młodych”

Komisja dyscyplinarna „Legjonu Młodych” w dniu 19 b. m. wydała orzeczenie na mocy którego zostali wykluczeni z „Legjonu” b. komendant główny „Legjonu Młodych” p. Zbigniew Zapasiewicz, oraz b. szef wydziału pracy wewnętrznej p. Szperber.

P. Szperber wykluczony został bez prawa powrotu do organizacji. Jest to najwidoczniej likwidacja żywiołów t. zw. radykalnych.

UKAZAŁ SIĘ
Plan drugiej pięcioletki STALINA
 obejmujący całokształt zagadnień politycznych i ekonomicznych Z. S. S. R.
 Cena zł. 3.—
 wpłacającym należność na konto P. K. O. Nr. 28997 nie doliczamy kosztów przesyłki
WYDAWNICTWO M. FRUCHTMANA, WARSZAWA, 5-to Krzyska 35

Burza nad Pirenejami

Revolucja w najmłodszej Republice świata

Znany dziennik emigrantów niemieckich „Pariser Tageblatt” zamieszcza ciekawy reportaż z Hiszpanii w którym podano w skondensowanej formie cały przebieg krwawych wypadków, poczynając od chwili utworzenia reakcyjnego Rządu Lerroux, i wyklamowania strajku generalnego i wybuchu rewolucji do ostatnich chwil.

„NADSZEDŁ CZAS DZIAŁANIA”
Dnia 4 października utworzony został nowy Rząd, do którego weszli przedstawiciele prawniczej bloku monarchistycznego. Poranna „El So cjalista” — był to jej ostatni numer — pisała: „NASZA TAKTYKA ODWROTU SKONCZYŁA SIĘ — NADSZEDŁ CZAS DZIAŁANIA”

O godzinie 6 p. p. ukonstytuował się nowy rząd; po dwóch godzinach stały już pierwsze ogólny przed sklepami żywnościami. O północy w całym kraju wybuchł STRAJK GENERALNY.

PIERWSZE POMRUKI BURZY

O godzinie 2 nad ranem zebrała się pierwsza rada gabinetowa w obliczu „szerokiego rewolucyjnego powstania o jednolitym kierownictwie”. W tym samym czasie rozgorzały pierwsze walki w Madrycie. Zanim zaczęło świtać, zapelnili się już więzienia, szpitale, trumny.

„VERDUN” CZERWONEJ HISPANII

W Asturji ogłoszono STAN WYJĄTKOWY. W całej prowincji zawrócono. Jeden tansport wojska za drugim spieszył w tym kierunku. Z Madrytu wysłano „Guardie Civil”. Ale te formacje wojskowe nie mogły się tam przedostać. Kraj został odcięty od reszty Hiszpanii. Rozkręcone szyny, przerwane mosty, przecięte druty telegrafu i telefonu. Oddziały robotnicze oszańcowały się w górzystym terenie. Każdej piędzi ziemi bronił własnym życiem.

W prowincjach baskijskich rozległy się pierwsze strzały armatnie — przed słynną fabryką broni Eibar, obsadzoną przez robotników.

O WOLNOŚĆ KATALONII I DEMOKRACJĘ

W Katalonii strajk generalny jest stu procentowy. Nawet we wsiach o 200 mieszkańców WSZYSTKO STRAJKUJE. Ruch kolejowy wstrzymano. Co godzinę prezydent katalońskiej rady generalnej, Companys, zwraca się przez radio do ludności: „Rząd jest gotów bronić wolności Katalonii i demokracji...”. Co godzinę rośnie wzburzenie. Tworzą się komitety rewolucyjne. Formują się demonstracje. Na ich czele widnieją transparenty z napisami: „Żądamy niezależnej Katalonii”. Na domach ludowych wiszą transparenty: „Niech żyje strajk powszechny”.

PIERWSZE DWA DNI REWOLUCJI
Tak przedstawia się sytuacja w

PIĄTEK. Wszędzie przerwano pracę, w całym kraju rozlegają się strzały, wszędzie rozgorzały walki. Przedstawiciele władz aresztowani, stacje radiowe obsadzone przez powstańców, w szeregu miejscowości przypuszczono szturm do koszar. Rząd traci ważne punkty, jak arsenał w Cartagenie, gdzie wybuchło krwawe powstanie. Ruch kolejowy odbywa się z przeszkodami, w prowincjach północnych zamarli zupełnie. Wagony stoją niewyładowane. W miastach niema chleba, inne artykuły żywnościowe są też w niedostatecznej ilości. Początkowo nie funkcjonuje. Przerwano też połączenie telegrafu.

SOBOTA: nad ranem miała miejsce pierwsza zacięta walka w Madrycie — walka o koszarę „Guardia Civil” na przedmieściu robotniczym

Cuatro Caminos. Od tej chwili miejscowy garnizon nie spoczywa ani na minutę. Przemęczeni, rozdrażnieni żołnierze stracili zupełnie panowanie nad sobą. Strzał rewolwerowy wywołuje w odpowiedzi OGIEŃ DZIAŁOWY. Na placu boju pozostała kobieta, ugodzona w chwili, gdy chciała zamknąć okno. Padają przypadkowi przechodnie. Tak minął dzień.

POGOŃ ZA KAŻDYM CIENIEM

Nastał mrok i rozpoczęła się pogoń za każdym cieniem. Strzelcy z dachów — proceder ufatwiony dzieki płaskim dachom — zjawiają się i znikają. O ósmej wieczór rozpoczął się szturm na ministerstwa, gmach Kortezów (parlament) i centralę telefoniczną. W siedzibie rządu na Puerta del Sola wszystkie szyby po-

wybijane. Piękna fasada podziurawio na tysiącami pocisków.

„EL SAGADOR”

Równocześnie stacja radiowa w Barcelonie ogłosiła utworzenie niezależnej Federacyjnej Republiki Katalońskiej, poczem zabrzmiał w głośnikach hymn kataloński „El Sagador”.

NIESAMOWITA TRANSMISJA RADJOWA.

Po kilku minutach rozpoczęły się w Barcelonie zacięte walki, podawane ze wszystkimi szczegółami przez radio z gmachu Rady Generalnej. Te sprawozdania speakera trwały PRZEZ DZIESIĘ I PÓŁ GODZINY, dopóki oddziały wiernego rządowi generała Batet nie wkroczyły do gmachu Rady Generalnej i nie oparowały go wraz ze stacją radiową.

Było to JEDNO Z NAJBARDZIEJ SENSACYJNYCH SŁUCHOWISK W DZIEJACH RADJA. Słychać było odgłosy z ulicy, marsze oddziałów wojska, odgłosy walk z robotnikami, napływającymi tłumnie z dzielnic robotniczych, przybycie oddziałów chłopskich „rabassaires” z okolicznych wsi.

11-GODZINNA REPUBLIKA

Speaker opisuje walki — „Katalończycy mają przewagę”. Lecz oto rozlegają się strzały armatnie i warkot samolotów, bombardujących miasto.

Speaker mówi dalej: godzina 6.30 nad ranem — i nagle rozlegają się w głośniku dwa strzały. Głos speakera urywa się. Pauza.

Potem dziesięć suchych słów, wypowiedzianych w języku hiszpańskim — już nie po katalońsku:

Z ROZKAZU GENERAŁA BATEA ARESZTOWANO CAŁĄ RADĘ GENERALNĄ.

Generał i sztab jego panują w Barcelonie. Z rzeszy przegoniono burmistrza. 22.000 żołnierzy walczą w Asturji. Dwa krążowniki — z których jeden nosi, jakby na ironię, nazwę „Libertad” (Wolność) ostrzeliwiają robotnicze oddziały, walczące na wybrzeżu kantaabrijskim.

Wszystko to należy już dziś do historii. Kiedyś będzie się o tem pisać grube tomy. Krwawa masakra w Barcelonie, walki w kraju Basków, w Asturji, zacięte walki na ulicach Madrytu, powstania na wsi — cóż wiemy dziś o tem wszystkim? Nie! Nie znamy nawet cyfry zabitych, rannych, aresztowanych.

Wiemy tylko, że powstanie zostało stłumione. Co godzinę rozlega się w głośnikach wezwanie: „Kto nie wróci do pracy, zostanie zwolniony bezterminowo”.

Ale mimo wezwań w gazetach i elektronicznych pracują żołnierze. Tramwaje, pojedyncze linie kolei podziemnej i taksówki kierowane są przez żołnierzy. Jest ich za mało. W koszarach piecze się chleb — również w ilości niedostatecznej. Wszystkimi środkami rząd pragnie zapewnić stolicy normalny wygląd. Pod groźbą kary 20.000 pesetów kupcy muszą otwierać swe sklepy i zapalać wieczorem reklamy świetlne. Właściciele aut muszą wyjeżdżać na miasto. Nie wolno w dzień zamykać okiennic.

ZAWCZEŚNIE JESZCZE NA OCENĘ SYTUACJI

Ważne punkty są stracone dla powstańców. Wodzowie aresztowani — przywódcy młodzieży oraz Azana, pierwszy premier ministrów republiki hiszpańskiej i jeden z jej głównych twórców — w więzieniu.

Zawcześnie jeszcze mówić jak się to wszystko skończy...

Miasto zapada się pod ziemię

Rząd belgijski nakazał w miejscowości Gosselies wstrzymać eksploatację kopalni węgla, gdyż galerie, które wykopano pod miastem tej samej nazwy, spowodowały obsuwanie się ziemi i walenie się domów. Turystę tam przybywającego uderzy niezwykle poprostu widok. Mianowicie, niemal we wszystkich domach popękały ściany, jak po jakimś trzęsieniu ziemi. Stan ten pogarsza się niemal z każdą chwilą i w miejsce pracujące bez przerwy specjalna komisja inżynierów, która nakazuje ewakuowanie natychmiastowe mieszkańców z zagrożonych budynków. W chwili obecnej 300 domów zostało opuszczonych i z każdym dniem zapada się coraz bardziej pod ziemię. Podobny los czeka 1.600 innych domów.

Do niedawna straty, jakie ponosili tam mieszkańcy były opłacane przez zarząd kopalni, lecz obecnie znajduje się on w przededniu bankructwa, nie mówiąc już o tem, że rząd kazał zaprzęść dalszej eksploatacji węgla. Specjalna komisja ekspertów wysłana z Brukseli stwierdziła, iż nie można już znaleźć żadnych środków zapobiegawczych i zapadająca część miasta należy zostawić swemu losowi. Mieszkańcy poniosą w ten sposób około 50 milionów franków strat.

Kopalnia, która spowodowała tę katastrofę jest stosunkowo świeża. Eksploatuje ona węgiel od dwudziestu kilku lat. Przed wojną czynione były starania, ażeby pozwolić na wydobywanie złóż węgla, znajdujących się pod zabudowaną częścią miasta. Państwowa administracja kopalni nie zgodziła się jednak na ten projekt i dopiero w czasie okupacji Belgii przez Niemców zaczęto robić korytarze pod miastem. Już wtedy zauważono na licznych domach tworzące się szczeliny.

Od kilku lat trwa to zapadanie się

miasta, lecz dopiero teraz, gdy w ciągu kilku tygodni kilkadziesiąt domów się zawaliło, ministerjum pracy zamknęło kopalnię. Wypadki obsuwania się domów w miejscowościach, gdzie wydobywa się węgiel są bardzo częste, ale nigdy jeszcze nie zdarzyła się podobna katastrofa, jak obecna w Belgii, gdzie całe dzielnice obsuwają się pod ziemię. Miasteczko to liczy blisko 3.000 domów, czyli większej części miasta grozi za-

głada.

Grozę sytuacji powiększa fakt, iż kopalnia żywiła ogromną liczbę mieszkańców, zamknięcie więc jej spowoduje powiększenie się liczby bezrobotnych dla których dalsze przebywanie w Gosselies stanie się bezcelowe i tem samem całem miasteczku grozi wyłudnienie. Bardzo dużo walących się domów należało do górników, którzy za swe długolietnie oszczędności je wybudowali.

Niewolnictwo

w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej

Gdy prezydent Lincoln przywrócił wolność niewolnikom południowych stanów Ameryki Północnej, bogaci plantatorzy bawełny znaleźli się w bardzo kłopotliwej sytuacji, gdyż zabrakło im dostatecznej ilości rąk do pracy. Na natarczywe ich żądanie w niektórych stanach uchwalono prawo, pozwalające na wynajmowanie farmerom więźniów do pracy. Farmer musiał zobowiązać się do żywienia, zapewnienia mieszkania i pilnowania więźniów oraz do składania władzom raportów.

Ponieważ w południowych stanach murzyni stanowią wśród więźniów duży

Reformackie Zakonniki
znane od 1602 r.

Regulują żołądek, chronią od reumatyzmu, cierpienia wątroby, nadmiernej otyłości, artretyzmu, uderzeń krwi do głowy, uśmierzają hemoroidy, czyszczą krew i przy skłonnościach do obrzęku są łagodnym środkiem przeczyszczającym.

Użycie 1 do 2 pigulek na noc.

Żądać z Zakonnikiem.

odsetek, prawo to doprowadziło do przywrócenia niewolnictwa. Więzień, który ponadto skazany został na karę pieniężną, chętnie przyjmował ofertę plantatora, że on zapłaci za niego grzywnę zamian za kilkumiesięczną pracę w polu. Podczas tej pracy zawsze zdarzała się okazja do nałożenia na murzyna kary za zepsucie narzędzia lub za opieszałość, przyczem tę karę murzyn znowu musiał odrabiać. Wzysk, w ten sposób uprawiany, trzymał murzyna w zależności od plantatora całymi miesiącami, a często latami.

W roku 1932 rząd Stanów Zjednoczonych zainteresował się temi stosunkami i przede wszystkim stwierdził, że nie mniej, niż 48 proc. więźniów wynajmowanych do pracy u plantatorów umiera na plantacjach wskutek złego odżywiania się, złych warunków mieszkaniowych i przepracowania. Ale i dziś jeszcze liczba murzynów pracujących na plantacjach na warunkach niewolnictwa sięga wielu tysięcy.

Dr. Marceli DOBRZYŃSKI
choroby weneryczne, skórne i płciowe
ul. Pierackiego 15, dawna Foksal, 9-2 i 5-8

WILLIAM LOCKE

23

RÓD BALTAZARÓW

(Autoryzowany przekład Bolesława Kopelówny)

— Ale, jak przypuszczasz, dlaczego chcę, aby mi codziennie proponowano wino poto, by zawsze odrzucać tę propozycję?

— Sądę, że chce pan utrzymać na tem pustkowiu ceremonjalną etykietę angielskiego stołu. Wino w karcie jest jedynie ozdobą — taką samą, jak kwiaty w wazonie.

— Zadowolony jestem, że przyszedłeś do takiego wniosku.

Albowiem ceremonjał wina związany był z przyczynami, które zadecydowały o nagłej ucieczce Baltazara na pustkowie. Przyszedł wprawdzie Quong-Ho, że ujawni te przyczyny, ale ciężko przychodziło mu wypełnić dane zobowiązanie. Wówczas, gdy siedział w potarganym ubraniu na łóżku w małym pokoju na górze hotelu Savoy — wyznanie prawdy wobec służącego wydawało mu się odpowiednią częścią kary, którą sam na siebie nałożył. Później jednak żniłował danej obietnicy — szczególnie gdy zauważył zupełną obojętność Chińczyka. Obietnica jednak pozostała obetniona, a Baltazar nie należał do ludzi wmiągających się od danego zobowiązania. Przy tej sposobności uważał, że najlepiej będzie skończyć od razu z tą sprawą.

— Ten wniosek jest bardzo rozsądny, Quong-Ho — ciągnął — ale niesłuszny.

— Przyznaję — odpowiedział Chińczyk — że oparł się na wymaganiach przesłankach.

— Właśnie zbytnie nadużywanie wina spowodowało, iż wyznaczyłem sobie jako karę, tę poświęconą nauce samotność — rzekł Baltazar po chińsku — mówiąc ci to, wypełniam dane zobowiązanie. Co się tyczy naszego codziennego ceremonjału — to słaby człowiek ucieka od pokusy, natomiast silny trzyma pokusę pod samym swoim nosem, aby ją zwalczać.

— W ten sposób, czcigodny mistrzu, zdobywa się onotę.

Quong-Ho zabrał pusty talerz i poszedł do kuchni po następne danie. Baltazar oparł się o krzesło i, aczkolwiek czoło jego wyrażało zakopotanie, wstchnął z ulgą.

— Nareszcie pozbyłem się tego — rzekł półgłosem. — Ale mam wątpliwości, czy nie postąpiłem jak głupiec.

Późniejsze zachowanie Quong-Ho nie mogło go oświecić pod tym względem. Nigdy — z wyjątkiem jednego jedyne wypadku, pod naciskiem zupełnie specjalnych okoliczności — nie padła między nimi najbardziej nawet mglista aluzja do tej sprawy — i dzień po dniu Quong-Ho, z karkafką burgunda w ręce niezmordowanie stosował się do ceremonjalnej etykiety angielskiego stołu.

Tylko w takich przebłyskach człowiek ten ujawniał swoją prawdziwą istotę wobec bliźnich. Były to zaledwie gesty: szlachetny i dokładnie obmyślony gest wobec Quong-Ho, albo tamten dawny: namiętny a samobójczy wobec Marceli Baring. Ale w

stosunku do żadnego z tych ludzi nie ujawnił nic więcej, poza jednym błyskiem, żadnemu nie pokazał całej swojej istoty, znajdującej się na ostrym, jak brzytwa, skraju przepaści. Z jednej strony bowiem znajdowała się dla niego przepaść, z drugiej — zbawienie. Jeszcze jedno dotknięcie ust dziewczęcych, a oboje zatraciliby się w czemś, co wrażliwy i honorowy męzożyzna nazwałby niewątpliwie przepaścią. Możliwe, że gdyby Marcela była starsza; gdyby była dojrziałą kobietą, dostosowaną do odpowiedzialnych wymogów życia — stawiłby razem z nią czoło światu. Kto wie? Dla jego bezpośredniego umysłu nie istniały względy kazuistyczne; obchodziła go tylko rzeczywistość. Marcela była takim delikatnym i wonnym kwiatem dziewczęcym... kwiatem, który on mógł by być zerwać w każdej chwili.

Gdy znalazł się znowu w swoim mieszkaniu uniwersyteckim — wówczas, w to dawno minione popołudnie letnie — był jak człowiek szarpany przez demony. Czy ją kochał? Dałby się rozerwać na kawałki raczej aniżeli by jej delikatne stopy miały się skaleczyć o kamienie. Czy ją kochał? Jej miękki głos, oszałamiająca twarzyczka Madonny, pełne dobroci oczy i drzące usta? Czy kochał to cudo nad cudo, posiadające zdolność odgadywania jego najtajniejszych myśli; dotykania paluszkami o magicznej uzdrawiającej mocy wszystkich bolących ran w jego duszy; spowijania ciała i myśli i ducha w pajęczą sieć czarodziejskich łądyżek? Czy ją kochał? Bóg wie, że tak.

(D. c. u.)

DRUKARNIA „ROBOTNIK”

Warecka 7

przyjmuje

wszelkie zamówienia w zakresie drukarstwa wchodzące

SPECJALNOŚĆ:**CZASOPISMA**

Wykonanie szybkie i dokładne

Różne wiadomości z całego kraju

NIE OPLACIŁO SIĘ...

Sąd okr. w Lublinie wydał wyrok na Lejbe Gordona, męża ośmiu żon. Gordon został skazany na 6 lat ciężkiego więzienia.

NAGŁY ZGON.

Znany w Lublinie adwokat, Jan Tur oymowicz, zmarł nagle na aneuryzm serca.

BIEDA JEST MATKA WYNAŁAZKÓW, NIEZAWSZE GODZIWIŃCH.

Na niezwykle sposób „zarobkowania” wpadła zamieszkała przy ul. Rudzkiej w Łodzi rodzina Słupieńskich, posiadająca czworo drobnych dzieci.

Któregoś dnia Słupieńska udała się do jednej z instytucji dobroczynnych, oświadczając, że zmarł jej mąż i nie ma go za co pochować. Dla skontrolowania prawdziwości jej twierdzenia wydelegowano do mieszkania Słupieńskich urzędniczkę instytucji. Gdy ta przyszła do nędznego mieszkania, stwierdziła, że Słupieńscy są rzeczywiście bardzo biedni, — bowiem nieboszczyka nawet nie mieli gdzie ułożyć, tak, że zwłoki leżały na gołej podłodze przykryte brudnym płótnem. Wzruszona urzędniczka wręczyła Słupieńskiej 50 złotych i wyszła. Po drodze zastanowiła, że u Słupieńskich zapomniała torebkę i wróciła. Gdy zapukała do mieszkania, otworzył jej własnoręcznie „nieboszczyk”. W pokoju Słupieńska krzątała się przy przyrządzaniu obiadu. Przeciwno Słupieńskim wszczęto dochodzenie o oszustwo.

CUKROWNIA W CHELMŹY UNIERUCHOMIONA WSKUTEK POŻARU.

W piątek wstrzymano ruch w całej cukrowni w Chełmży. Powodem unieruchomienia były defekty nowo sprawozdanych maszyn. Z nieustalonych dotąd przyczyn spaliły się trzy motory elektryczne, 11 wirówek do odsadzania cukru zostało zniszczonych i wyrwanych z ocementowanej obsady. T. zw. rucze, wyrzucające cukier, pekły, ponieważ nie wytrzymały obciążenia. Również zarysowały się mury. Szkody, powstałe wskutek wadliwego funkcjonowania maszyn, są nieobliczalne.

WEDŁUG OBIĘGĄJĄCYCH POGŁOSKÓW, STAŁO SIĘ TO WSKUTEK TEGO, ŻE PRZEBUDOWĘ I REMONT MASZYN ZACZĘTO ZAPÓŹNO.

Zaznaczyć należy, że cukrownia w Chełmży jest obok cukrowni w Opalenicy największą w Polsce i jedną z największych w Europie.

POTWORNĄ ZEMSTĄ.

W miasteczku Pałkowie w nocy około godz. 2-jej rozległ się ogłuszający huk, który przebudził wszystkich mieszkańców. Jak się okazało wyleciał w powie trzy dachy domu p. Łuczaka przy ulicy Szkolnej, poczem wybuchł gwałtowny pożar.

W krótkim też czasie państwą płomień spadł dom i oficyna.

Podczas dogaszania zgłiszcz strażacy znaleźli zwęglone zwłoki młodego czło-wieka, z urwanymi nogami i pogruchota na ręką, w której tkwiła wiązka napół opalonej słomy.

Jak się okazało, były to zwłoki Marcelego Kozłowskiego, który od dłuższego czasu kochał się w córce Łuczaków. Rodzice panny niechętnie patrzyli na zalęcani Kozłowskiego, a gdy mu odmówili, poprzysięgli zemstę.

Zakradł się on krytycznej nocy na strych i zamierzał zapomocą dwóch do trzech granatów wysadzić dom w powie trze. Lecząc granaty wybuchły przedwcześnie i sprawca poniósł śmierć.

Łuczakówna ocalała, gdyż nocowała w oficynie, kiedy powstał pożar i zdolała się na czas uratować, zaś pp. Łuczakowie w krytycznym dniu wyjechali do Inowrocławia.

OFIARA BIUROKRACJI.

Na lotnisku Łódzkim w Lublinku zaślubił przed kilku dniami starszy mężczyzna. Miejskie pogotowie ratunkowe odpowiedziało, że przyjechać nie może, albowiem wypadek zdarzył się poza granicami miasta.

Zwrócono się więc do pogotowia Ubezpieczalni Społ., lecz tam oświadczone, że przedewszystkiem konieczny jest numer legitymacji chorego (!!!).

Zwrócono się z kolei do Czerw. Krzyża. Tutaj oświadczone, że tego rodzaju interwencja nie leży w kompetencji.

Z WCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 52,5. Dolar złoty 8,91. Rubel złoty 4,58,5. Funt szterling 26,27. Dolarówka 54,50. 3 proc. poz. Budowlana 48. 4 proc. poz. Inwestycyjna 117,50. 7 proc. poz. Stabilizacyjna 79,25. Bank Pol. 96,25.

STAN POGODY wg PIM

POCHMURNIE.

Dziś w ciągu całego dnia pogoda pochmurna.

Czerw. Krzyża, bo karetka tej instytucji wyjeżdżała może tylko do wypadku specjalnego, za pewną opłatą zgóry!

Rezultat był tragiczny. Chory znajdował się na lotnisku przez dwie godziny bez pomocy lekarskiej, i gdy zjawił się sanitariusz wojskowy, zdołał już tylko zamknąć nieszczęśliwemu oczy. Potworne!

NĘDZA ŁÓDZKA.

Przed wydziałem op. społ. matka pod rzuciła 5-cio dzieci w wieku 2 — 9 lat.

Liczne rodzeństwo policja przekazała do domu wychowawczego, zaś za matką zarządono energiczny pościg.

To nie jest żadne lekarstwo.

URZĘDNIK Z GŁODU ZACHOROWAŁ W BIURZE.

Podczas pracy w biurze zasłabł urzędnik ewidencji ludności Magistratu łwowskiego, 60-letni Adam Sanatra. Ma on żonę i dwoje dzieci, a zarabia jako kontraktowy urzędnik 50 zł. miesięcznie. — Jak stwierdzono, zachorował on z głodu.

AUTOBUS Z 14-TU PASAŻERAMI W ROWIE.

Na szosie Ostrzeszów — Ostrów kursujący na tej linii od dłuższego czasu autobus p. Januszewskiego, zamieszkałego w Kaliszu, wskutek defektu kierownicy stoczył się do rowu, wskutek czego z pośród 14 pasażerów jedna odniosła ciężkie okaleczenia, a reszta doznała lżejszych obrażeń.

NIELUDZKA EGZEKUCJA W GMINIE BIAŁOSTOCZEK.

Odbyła się egzekucja podatkowa u mieszkanki wsi Fasty, Hryniewickiej przy asyście wójta p. Klimy.

Gdy Hryniewicka opierała się zabraniu krowy, Klim zabił ją boleśnie, tak, że poszkodowana niewiasta musiała żądać pomocy lekarskiej.

SPŁOSZONE KONIE SPOWODOWAŁY KATASTROFĘ.

We wsi Zagrody, pow. biłgorajskiego powracała z pola wieczorem wozem za-

przeżonym w dwa konie 25-letnią Katarzyną Grabowską. W pewnej chwili, gdy wóz jechał z pagórka młode konie spłoszyły się i wpadły na drzewo. — Wskutek raptownego zahamowania Grabowska spadła z wozu i uderzyła głową o pień drzewa, ponosząc śmierć.

Masowe zgromadzenie pracowników tramwajowych i autobusowych w Warszawie

W dn. 25 br. odbyło się ogromne zgromadzenie pracowników tramwajowych i autobusowych m. Warszawy, przy udziale 1000 osób.

Przewodniczył tow. Fijałkowski, referował tow. Podnieśński.

Przedłożone zgromadzeniu rezolucje w sprawie aktualnych spraw pracowni-

Zwycięstwo Klasowego Zw. budowlanego w Chorzowie

W ostatnich dniach odbyły się wybory do rad zakładowych dla robotników budowlanych przy budowie wielkich bloków mieszkalnych w Chorzowie.

Na obu budowlach klasowy Związek Budowlany zdobył wszystkie mandaty, po 3 z każdej budowl.

Wielkie zgromadzenie kolejarzy w Stanisławowie

(Kor. własna).

W Stanisławowie, w wypełnionej po brzegi sali ZZK, przy ul. Grunwaldzkiej odbyło się wielkie zgromadzenie kolejarzy.

Zgromadzenie zagał tow. Krwawicz, w prezydium zasiadli towarzysze Szalański i Tomaszewski, sekretarzował tow. Bajczuk.

ków tramwajowych i autobusowych, zgromadzeni uchwalili przez akklamację; natomiast za rezolucją, zgłoszoną przez t. zw. „lewicę” wypowiedziało się zaledwie .5 osób.

Treść uchwalonych rezolucji, podamy w najbliższych numerach.

Do tłumnie zgromadzonych towarzyszy przemawiał, przyjęty burzą oklasków, tow. poseł Żuławski, który omówił wszystkie najaktualniejsze dla klasy robotniczej sprawy.

Następnie przemawiał tow. Krwawicz, który przedłożył rezolucję; zgromadzeni uchwalili ją jednogłośnie.

Siedem milionów przestrajkowanych dni

Według statystyki urzędowej, w roku 1930 było w Polsce 320 strajków, 48.000 robotników porzuciło pracę w 1185 fabrykach. Następny rok: 1931, przynosi już większą ilość strajków, bo 357, a ilość robotników, którzy porzucili pracę, wynosi przeszło dwa razy więcej, niż poprzednio, bo 107 tysięcy osób.

Rok 1932. Statystyka notuje już 504 strajki w 6.210 zakładach pracy i 314.000 strajkujących robotników.

W ubiegłym roku było jeszcze więcej strajków, a mianowicie 631, Strajkowa-

ło 342.000 robotników w 8.364 fabrykach i zakładach.

Jak wynika ze statystyki, w ciągu tych czterech lat zanotowano 1.812 strajków, a 811.000 robotników nie pracowało przez 6.957.000 dni. Mimo kryzysu, który coraz bardziej daje się we znaki klasie pracującej, mimo gróźb utraty pracy, robotnicy walczą o poprawę swego bytu, a jak wykazały ostatnie tygodnie, umieją walczyć tak zacięcie, jak tkacze od „Peltzerów”.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych

Inspektorat Wojewódzki na m. st. Warszawę

dawniej

Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy

„Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych jest instytucją prawną - publiczną na wzajemności opartą, mającą na celu dobro publiczne, a nie osiąganie zysków”. (Ust. 2 art. 4 Rozp. P. R. Dz. U. R. P. Nr. 3 z 1933 r., poz. 23).

Kapitały i fundusze własne oraz gwarancje Zakładu na 31 grudnia 1933 roku, wynoszą ogółem złotych 77.034.377 98, przy sumie bilansowej na 31.XII.1933 r. zł. 128.467.884.10. (Kapitały te na 1.I.1934 r. zostały zwiększone o sumy przejęte od b. Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy).

Niniejszem podaje się do wiadomości właścicieli budowli na terenie m. st. Warszawy:

I. PODLEGAJĄCYCH PRZYMUSOWI UBEZPIECZENIA (mieszkalne, gospodarskie i t. p.).

Zgodnie z art. 1 rozp. Prez. Rzplitej z dn. 27.V.1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 z dn. 18.I.1933 r.), zniewolowanego rozporządzeniem Prez. Rzplitej z dn. 27.X.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 648), wszystkie budowle mieszkalne, gospodarskie i t. p., (za wyjątkiem wymienionych w art. 2 ust. 1 cyt. rozp., a m. in. państwowych, tymczasowych i t. d.), podlegają przymusowi ubezpieczenia w całkowitej sumie oszacowania, ustalonej przez P. Z. U. W. (art. 23, 26, 27 cyt. rozp.).

Wspomniane budowle muszą być ubezpieczone bądź:

a) w P. Z. U. W. w całkowitej sumie oszacowania (3/8 szacunku P. Z. U. W.) bądź też

b) w P. Z. U. W. w 2/3 szacunku i w 1/3 sumy oszacowania P. Z. U. W. w innym zakładzie ubezpieczeń, dopuszczonym do działalności w Polsce (art. 6 ust. 2 cyt. rozp.).

a) Ubezpieczenie budowli w całkowitej sumie oszacowania (3/8) wyłącznie w P. Z. U. W. nie pociąga za sobą żadnych formalności. Następuje to automatycznie, w razie niezgłoszenia wypowiedzenia 1/3 szacunku.

W wypadku tym właściciel budowli:

- 1) korzysta z opustu taryfowego, wynoszącego 15% od całkowitej składki (45% w stosunku do składki od 1/3 szacunku);
- 2) opłaca składkę od 1/3 szacunku, łącznie ze składką od 2/3 w dwóch ratach: I w kwietniu, II od 15 października do 15 listopada;
- 3) może korzystać z zabezpieczenia całego odszkodowania od zajęć sądowych i administracyjnych (art. 89 ust. 2 i 5 cyt. rozp.);
- 4) wszelkie sprawy, związane z ubezpieczeniem, załatwia w jednym zakładzie — P. Z. U. W.;

b) Na życzenie właściciela budowli 1/3 szacunku może być ubezpieczona w innym zakładzie pod następującymi warunkami:

- 1) wypowiedzenia ubezpieczenia w P. Z. U. W. 1/3 szacunku przed 1 listopada r. b. (art. 23 ust. 4 cyt. rozp.);
- 2) przedłożenia Inspektorowi Woj. P. Z. U. W. na m. st. Warszawę do kontroli w grudniu r. b. opłaconej na rok 1935 polisy innego zakładu ubezpieczeń na 1/3 szacunku (art. 23 ust. 3 cyt. rozp.);
- 3) przedstawienia zezwolenia instytucji kredytu długoterminowego na przeniesienie 1/3 szacunku do innego zakładu ubezpieczeń.

UBEZPIECZENIA, ZAWARTE W INNYCH ZAKŁADACH UBEZPIECZEŃ Z POMINIĘCIEM PRZYTOCZONYCH WARUNKÓW, WZGLĘDNIE NIE UZNANE PRZY GRUDNIOWEJ KONTROLI SA Z SAMEGO PRAWA NIEWAŻNE (art. 26 ust. 4), WINNI ZAŚ ZAWARCIA TAKIEGO UBEZPIECZENIA PODLEGAJĄ KARZE GRZYWNY DO 100 ZŁOTYCH (art. 60 cyt. rozp.).

Likwidacja pogorzeli, zarówno przy ubezpieczeniu w P. Z. U. W. w 2/3, jak i w całości szacunku, dokonywana jest przez P. Z. U. W. przy udziale zainteresowanych właścicieli budowli. Ustalona przez P. Z. U. W. wysokość odszkodowania pogorzelowego, obowiązuje również w stosunku do ubezpieczenia w innym zakładzie 1/3 szacunku.

Odszkodowanie pogorzelowo wypłacane jest najpóźniej w ciągu miesiąca od daty zawiadomienia o szkodzie (art. 39 ust. 1 cyt. rozp.). W wypadku zajścia zwłoki z winy P. Z. U. W., pogorzelowi wypłacane są odsetki w wysokości 1% miesięcznie (art. 39 ust. 8 cyt. rozp.).

II. BUDOWLI FABRYCZNYCH.

1) Właściciele budowli fabrycznych, położonych na terenie m. st. Warszawy, o ile nie zgłoszą na dzień 31-go grudnia 1934 r. zmian w ubezpieczeniu, wówczas budynki ich będą ubezpieczone od ognia od dnia 1 stycznia 1935 r. w dziale dobrowolnych ubezpieczeń P. Z. U. W. w dotychczasowej wysokości sumy ubezpieczenia i z zastosowaniem specjalnie niskiej taryfy składek bez żadnych opłat manipulacyjnych;

2) Ubezpieczający budynki na dłuższe czasokresy — na trzy, osiem lat — korzystają z rabatów od 5 do 10% składki;

3) Należna składka za ubezpieczenie może być na żądanie ubezpieczonych rozłożona na dogodnie raty;

4) W razie pogorzeli — odszkodowanie pogorzelowo wypłaca się niezwłocznie, po ustaleniu jego wysokości przy udziale zainteresowanych;

5) Właściciele budynków fabrycznych, zamierzający ubezpieczyć je całkowicie lub częściowo od 1-go stycznia 1935 r. w innym zakładzie ubezpieczeń, winni wypowiedzieć Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych ubezpieczenie tych budowli na dzień 31 grudnia 1934 r. włącznie;

6) Właściciele budynków fabrycznych, którzy wypowiedzą swe ubezpieczenie na mocy Rozp. Prez. Rzplitej z dn. 27 maja 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr. 3 z 1933 r., poz. 23), zniewolowanego Rozporządzeniem Prez. Rzplitej z dn. 27.X.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 648), pozabawiają się szeregu udogodnień, które wypływają z ciągłości umowy w P. Z. U. W. (niema potrzeby składania nowych wniosków i dokonywania ponownego szacowania), oraz korzyści między innymi z tytułu zwrotu za okresy 1932, 1933 i 1934, wynikających z przepisów rozp. Prez. Rzplitej z dn. 23 grudnia 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia budowli w m. st. Warszawie i o Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 988).

Wiadomości Sportowe

Sport robotniczy

BIEGI NA PRZEŁAJ O MISTRZOSTWO W. R. S. K. O. NA ROK 1934. Dziś o godz. 9 rano odbędą się biegi na przełaj o drużynowe i indywidualne mistrzostwo WRSKO. — dla kobiet (800 mtr.) mężczyzn (5.000 mtr.), i młodzików (1.500 mtr.). Bieg wzbudził wielkie zainteresowanie wśród klubów robotniczych.

W grupie seniorów największe szanse mają drużyny Skry i Zryw, dużo też mogą mieć do powiedzenia drużyny Sarmaty i TUR-a Mokotów. W biegu młodzików szanse na zwycięstwo drużynowe mają zespoły Zryw, Skry i Sarmaty. Poważniejszą rolę w biegu mogą odegrać również drużyny Robotniczego Ośrodka WF. Czerwonego Harcerstwa i inne. W grupie kobiecej stu procentowym kandydatem jest drużyna Skry.

Start i meta przed nowym domem Z.Z.K. Koło Warszawa — Praga na Nowym Bródnie ul. Białoleśka Nr. 51 dojazd tramwajami Nr. 21 i 12.

Piłka nożna

PRACE KOMISJI NAD UZDROWIENIEM PIŁKARSTWA. Na wczorajszym posiedzeniu komisji wyłonionej przez zarząd PZPN. dla uzdrowienia piłkarstwa skrytaliczowano w całości zasadnicze bolączki obecne sportu piłkarskiego i wysunęto szereg konkretnych wniosków, mających na celu zaradzenie złemu.

Dla usunięcia zdeprawowanego elementu tak zawodniczego, jak i kierowniczego w klubach i związkach okręgowych, postanowiono wysunąć do statutu PZPN. wniosek o zaostrzenie rygorów w stosunku do zawieszonych zawodników, działaczy i sędziów piłkarskich.

Odnosnie sprawy braku systemu pracy wyszkoleniowej postanowiono zaproponować polecanie instytucji kierownika wyszkoleniowego - wychowawczego tak przy PZPN, jak i przy związkach okręgowych. Nadto opracowano bardzo obszerny program stworzenia licznych kursów instruktorskich w okręgach pod kierunkiem trenerów okręgowych i specjalnie zaangażowanego trenera zagranicznego związkowego.

Odnosnie spraw młodzieży szkolnej w klubach komisja poszła po linii projektów przeprowadzenia selekcji klubów, do których młodzież szkolna mogłaby być dopuszczona i wybrania tylko tych klubów, które gwarantowałyby odpowiednią opiekę nad młodzieżą.

Postanowiono także wprowadzić jaknajdalej obstrzeżenia w stosunku do winnych wypadków i ekscesów na boiskach, domagać się nieprzedłużania t. zw. karencji dla graczy.

W sprawie klubów fabrycznych komisja zaproponowała domagać się od tych klubów zmiany nazwy, aby nazwy nie przypominały nazw firmowych.

Wreszcie odnośnie spraw sędziowskich komisja proponowała będzie ograniczenie autonomii kolegium sędziów przez stworzenie wydziału spraw sędziowskich przy PZPN. Wszystkie te wnioski rozpatrywane będą na najbliższym posiedzeniu zarządu PZPN w przyszłym tygodniu.

KRWAWY WYPADKI NA MECZU. W mieście Sewliewo, na północy Bułgarii, wydarzył się na meczu piłkarskim krwawy sceny. Kiedy w czasie meczu pomiędzy miejscowymi drużynami sędzia podkładał rękę karny — pomiędzy piłkarzami doszło do bójk, w której najwięcej ucierpiał sędzia. Na widok bójk publiczność wtargnęła na boisko i przyłapała się do walczenia, prztem w ruch poszły także — noże.

Kiedy policja położyła kres bóje — na boisku zostało kilka osób ciężko rannych, wśród których znalazł się i sędzia meczu, a ponadto — wielu leż rannych.

Boks

SMIERTELNY NOKAUT. Dwa zawodowi bokserzy włoscy, Ferrari i Populo (waga piórkowa) walczyli w Zurchu. Mecz zakończył się tragicznie. Ferrari pokonany został w 10-jej rundzie przez nokaut, z którego już nie przyszedł do przytomności. Przewieziono z ringu do szpitala — zmarł.

NIEMCY GROMIĄ CZECHOSŁOWACIE 12:4 W Pradze czeskiej wobec 2500 widzów odbył się w piątek wieczorem mecz bokserski o mistrzostwo Europy środkowej pomiędzy Niemcami a Czechosłowacją. Zwyciężyli Niemcy 12:4. Sensacja była klasą mistrza Europy Campe z Hrubezem. Niemcy wysunęły się obecnie na czele tabeli przed Polską.

Ping-Pong

POLSKA BIJE NIEMCY W PING-PONGU 7:2. Rozegrany w piątek wieczorem w Gdańsku pierwszy międzypaństwowy mecz ping - pongowy Polska — Niemcy zakończył się zdecydowanym zwycięstwem Polski w stosunku 7:2. Barw Polski bronili Ehrlich, Lewenherz i Klein.

Dzisiejsze imprezy sportowe

W WARSZAWIE.

Na boisku Polonii o godz. 12-jej mecz o mistrzostwo Ligi pomiędzy Polonią a Warszawianką.

W teatrze Nowości odbędą się dwa dalsze mecze o drużynowe mistrzostwo Warszawy w boksie. Walczą o godz. 12.30 Gwiazda — CWS, a o godz. 17-jej Makkabi z Fortem Bema.

W gmachu YMCA. o godz. 18-jej rozegrane zostaną dwa dalsze mecze o zapasnicze mistrzostwo Warszawy. W klasie A YMCA spotka się z Elektrycznością, a w klasie B Prąd ze Sport. Klubem Pocztowców.

NA PROWINCJI.

W ŁODZI mecz bokserski Dragos Voda (Rumunia) — IKP. (Łódź) i mecz Hgowy ŁKS — Wisła.

W KRAKOWIE mecze ligowe Cracovia — Pogon i Garbarnia — Ruch oraz błyskawiczny turniej koszykówki.

W POZNANIU mecz Hgowy Warta — Podgórze.

Życie Warszawy

Polityczni wice-prezydenci

Sprawa mianowania dwóch nowych wice-prezydentów w Warszawie nie przestaje być przedmiotem niekończących się rozmów i najrozmaitszych interwencji. Kandydatów do fotelów wice-prezydentów, jest wielu. Zabiegają o te stanowiska i Żydzi sanacyjni, którzy domagają się uwzględnienia w prezydium miasta przedstawiciela ludności żydowskiej.

Nowy dyrektor Z.O.M

Wczoraj podpisana została nominacja inż. Mickiewicza na stanowisko dyrektora Zakładu Oczyszczania Miasta.

Dyr. Mickiewicz ustąpił wczoraj ze stanowiska dyrektora państwowego monopolu solnego.

Strajk u „Philipps'a”

Onegdaj wybuchł strajk w hucie szkła nej żarówek Philipps'a przy ul. Karolkowej na tle niedopuszczenia do pracy kilkunastu robotników.

Zwołana niezwłocznie przez inspektora pracy dwustronna konferencja, doprowadziła do polubownego załatwienia sporu i robotnicy wczoraj powrócili do pracy.

WIECZÓR TANECZNY DZIENNIKARZY.

Syndykat Dziennikarzy Warszawskich urządza we środę, dn. 7-go listopada b. r. w salonych Cafe Adria wieczór taneczny, z którego całkowity dochód przeznaczony będzie na rzecz Funduszu Zapomogowego Dziennikarzy Warszawskich.

Również zgłaszają pretensje do stanowiska wice-prezydenta bebosowcy, którzy twierdzą, iż po przymusowym ustąpieniu p. Szpotkańskiego należy się im obecnie wice-prezydent.

Z. Z. Z. wysuwa też kandydata do teki wice-prezydenta i twierdzi, iż ma do tego tytuł, z uwagi na opróżnienie przez śmierć w. prez. Downarowicza — stanowisko.

Podobno prez. Starzyński stoi na stanowisku, iż jednym wice-prezydentem powinien zostać przedstawiciel BBS., z zastrzeżeniem, iż nie może to być żaden z dotychczasowych działaczy samorządowych Frakcji. Drugie stanowisko wice-prez. ma być obsadzone przez przedstawiciela ZZZ. Wczoraj wymieniany był jako kandydat BBS. p. Rajmund Jaworowski. P. Pączek nadal jest „typowany” jako kandydat Z. Z. Z.

Kronika organizacyjna

WARSZAWSKI WYDZIAŁ KOBIECY P. P. S.

POSIEDZENIE WARSZAWSKIEGO WYDZIAŁU KOBIECEGO P. P. S. odbędzie się dnia 30 b. m., we wtorek, o godzinie 7 wiecz. przy ul. Długiej 21.

PONIEDZIAŁEK.

Posiedzenie Egzekutywy WOKR. PPS. odbędzie się dn. 29 b. m. o godz. 6, ul. Długa 21.

OD 2½ LAT POZOSTAJĘ BEZ PRACY. Ukończyłem gimnazjum. Mam na utrzymaniu liczną rodzinę. Przyjmę każdą uczciwą pracę.

Oferty: R. Gielg, Warszawa, ul. Gdańska 12, m. 4.

Na sali sądowej

Procesy członków ONR-u

W warszawskim sądzie okręgowym rozpatrywano wczoraj 3 sprawy członków O. N. R. u.

Pierwszą z nich była sprawa Władysława Gontarczyka, oskarżonego o „przynależność do związku, którego istnienie i ustrój miały pozostać tajemnicą wobec władzy państwowej”. Powodem oskarżenia było znalezienie przy Gontarczyku, aresztowanym w czasie awantury politycznej z do- rożkarzem, bloczków z kwitami na fundusz ONR'u.

O obrazę ministra Goebbelsa

Abram Feigenberg, oskarżony był o to, iż w czasie wizyty ministra Goebbelsa rozwiślał na drutach transparenty z napisem: „Precz z faszystowskim psem Goeb- belsem, niech żyje wspólnota proletariatu w walce o uwolnienie towarzysza Thaelma- na”.

Feigenberg został oskarżony o nawoły- wanie do przestępstwa.

Obronca Feigenberga adw. Karniol — stwierdził, że w czynnie oskarżonego nie- ma cech przestępstwa, gdyż polski kodeks karny nie przewiduje ochrony przed trans- parentami przedstawicieli państw ob- cych. Zdaniem obrońcy mogło być tylko w tym wypadku oskarżenie prywatne o zniesławienie ze strony min. Goebbelsa.

Warszawski Sąd Okręgowy podzielił sta- nowisko obrony i Feigenberga uniewinnił.

T. U. R.

DZIŚ O GODZ. 10½ RANO NAD- ZWYCZAJNE ZEBRANIE CZŁONKÓW WARSZ. ODDZIAŁU. (Odczyty tow. Czapińskiego i Próchnika i sprawozda- nie z borysławskiego zjazdu). Zebranie odbędzie się w lokalu redakcyjnym — Warecka 7.

WARSZ. ORGAN. MŁODZ. T. U. R. W. poniedziałek dnia 29 bm. o godz. 7 wiecz. w lokalu — ul. Warecka 7, odbędzie się ze- branie Egzekutywy W.O.M.T.U.R. Obec- ność członków konieczna.

REJON II. W. środę dn. 31 bm. o godz. 19.30 odbędzie się w lokalu Koła Mokotów (Chocimska 23) zebranie Rejonowe dru- giego Rejonu (Mokotów — Śródm. i Powi- śle).

Referat na temat „Walki proletariatu we Francji” wygłosi tow. Winterok.

UWAGA!

Zebranie Zarządu Rejonowego II-go Re- jonu odbędzie się we wtorek 6 listopada o godz. 19.30 w lokalu Koła im. Waryńskiego, Warecka 7.

Janina Płotastówna

członkini Dziel. PPS. N. Brudno, zmarła dn. 25 bm. na chorobę proletariacką gruźlicę.

Cześć Jej pamięci!

Teatr „ATENEUM”

DWA PRZEDSTAWIENIA

o godz. 6⁰⁰ i 8³⁰ w.

„MECZ MAŁŻEŃSKI”

KOMEDJA WIEDENSKA

W. LICHTENBERGA

Z muzyki

Recitale Hofmanna

Zarówno filharmoniczny, jak szopenow- ski recital Józefa Hofmanna dał naszym pianistom i miłośnikom muzyki cały świat najpłodniejszych wrażeń.

Rozpoczął je Mendelssohn (prelud i fur- ga), nie Bach, jak to zazwyczaj bywa na recitalach fortepianowych. Hofmann z Mendelssohna stwarza prawdziwego poe- tę romantyzmu, gra go z zadziwiającą lekko- ścią i żartobliwym a dobrym uśmiechem.

W ostatniej sonacie Bethovena o-moll przechodzi w sferę muzyki innej, nawiązkę dramatycznej, w warcjach przeniesionej w wysoki wiolin przepięknych tryłów.

Mimo niewątpliwego zmęczenia artysty, jakie dało się zauważyć na ostatnim recitalu wielki pianista, nie oszczędził nam „bi- sów”. Nie było ani jednego gatunku utwo- ru Szopena, którego nie wykonał, a te, nieliczne, które się powtarzały, jak Kolysan- ka, dały raz jeszcze dowód, jak wyjątkowa organizacją muzyczną jest Hofmann, jeżeli potrafi ten sam utwór zagrać za każdym razem inaczej, a równie pięknie.

Dobrze ktoś zauważył, że mimo wyja- du Hofmanna z Polski, muzyka jego długo- jeszczą z nami zostanie.

Wyścigi

TYPY NASZEGO SPRAWOZDAWCY NA DZIŚ.

1. Nurt.
2. Leander, Flaga, Garda.
3. Kaboga, Jontek, Emilius.
4. Laudum, Madelon II, Lucznia.
5. Isolano, Incydent, Normandja.
6. Great Sport, Furiosa, Gerwazy.
7. Sarfa, Jarosław, Figlarz.
8. Złote Runo, Hellada, Torino.
9. Bantam, Fortissima, Nanekin.

DROBNE OGŁOSZENIA

A.A.A.A.) TAPCZANY higien- czno- czo, automatyczne patentowane 3722, złotych 50 oraz nowoczesne kozetki, otomany. Warunki dogodnie. Wy- twórnia: Twarda 5.

2 pokoje z kuchnią, pierwsze piętro, Ło- chowska 19, dozorca.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Torreador i kobiety”.
APOLLO: „Wiosenna parada” z Fr. Gaal.
ATLANTIC: „Taniec miłości”.
ANTINEA: „Pionierzy Texasu” i „O- brazy majestatu”.
AMOR: „Burza” i dodatki.
AS: „Królowa niewolników”.
CAPITOL: „Czy Lucyna to dziew- czyna?”

NOWOPRZEBU- DOWANE KINO „CAPITOL”
Marszałkowska 125. Początek 4, 6, 8, 10
Arcywesola komedia polska

CZY LUCYNA TO DZIEWCZYNA?

W rol. gł. Jadwiga SMOSARSKA, Eugeniusz BODO, Mieczysława CIEWLIKIŃSKA i inni.
Bilety bezpłatne skasowane, ulgowe — nie- ważne. Prok. BLOK-MUZAFILM

CASINO: „Pieśń kozaka”.
COLOSSEUM: „Karnawał i miłość” oraz rewja.

COLOSSEUM MAŁE: „Aniakczak” i „Miasto pod terorem”.
CORSO: „Od wieczora do północy” i rewja.

CZARY: „Port San Diego” i „Kobieta Tarzan”.
FAMA: „Uciekinierzy” i „Pieśniarz Warszawy”.
FILHARMONJA: „Eskimo” Van Dy- ke'a.

FORUM: „Śmierć odpoczywa”.
GIORIA: „Dolores”.
HELJOS: „Csibi”.
IKS: „Kajdany życia”.
ITALIA: „Hopla” i rewja.

KOMETA: „Całuj mnie jeszcze” i re- wja.
LUX: „Nie będziesz kurtyzaną” i „Jar- mark miłości”.
LOS: Od 4-ej „Jeździec w masce”. Od 8-ej „Prokurator Alicja Horn”.

MEWA: „Przygoda o północy” i „Spry- tna dziewczyna”.
NOWA TOMBOLA: „Zdobyc się mu- szę” i „Nocny lot”.
OKO PRASKIE: „W niewoli dzungli”.
PALACE: „I. F. I. nie odpowiada”.
PAN: „Nędznicy” (obie serje razem).

KINOTEATR MIEJSKI

Początek o godz. 6.15—8.—10.

„TAŃCZĄCA VENUS”

w świetnej interpretacji
Joan Crawford
współpartner
Clark Gable

Ceny miejsc od 45 gr. do 90 gr.

MEWA: „Przygoda o północy” i „Spry- tna dziewczyna”.
NOWA TOMBOLA: „Zdobyc się mu- szę” i „Nocny lot”.
OKO PRASKIE: „W niewoli dzungli”.
PALACE: „I. F. I. nie odpowiada”.
PAN: „Nędznicy” (obie serje razem).

PETIT TRIANON: „Burza o brzasku” i „Zakazana melodia”.
PROMIEN: „Fantomas” i „Maharadza Rampuru”.
PRAGA: „Kot i skrzypce” i rewja.
RIALTO: „Marzenia miłosne”.
RAJ: „Pionierzy Texasu”.
RIVIERA: „Katastrofa Czeluski”.
ROXY: „Pożar nad Wołągą”.
STYLOWY: „Maskarada”.
SOKÓŁ: „Katarzyna Wielka”.
ŚWIATOWID: „Wesoła Zuzanna”.
TON: „Hopla” i dodatki.
UCIECHA: „Wielki gracz”.
UNJA: Ostatni Ataman Anienkow” i rewja.

DZIŚ W KINIE PAN

NĘDZNICY

(OBIE SERJE RAZEM)
Wg. Wiktora Hugo
Reż. Raymond Bernard
p. 4 pp.

PETIT TRIANON: „Burza o brzasku” i „Zakazana melodia”.
PROMIEN: „Fantomas” i „Maharadza Rampuru”.
PRAGA: „Kot i skrzypce” i rewja.
RIALTO: „Marzenia miłosne”.
RAJ: „Pionierzy Texasu”.
RIVIERA: „Katastrofa Czeluski”.
ROXY: „Pożar nad Wołągą”.
STYLOWY: „Maskarada”.
SOKÓŁ: „Katarzyna Wielka”.
ŚWIATOWID: „Wesoła Zuzanna”.
TON: „Hopla” i dodatki.
UCIECHA: „Wielki gracz”.
UNJA: Ostatni Ataman Anienkow” i rewja.

VARIETE: „Jego ekscelencja subjekt” i rewja „Z papyrka”.

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM: Dziś komedia wie- deńska „Mecz małżeński 2:2” Lichtenberga. Dziś 2 przedstawienia o 18.05 i 20.30.

TEATR WIELKI: Dziś w niedzielę „Halka” o godz. 3.15. Wieczorem o godz. 8-ej „Aida” z W. Wermińska, E. Szabrań- ską, J. Czaplikiem, A. Gołębiowskim, H. Wragą.

TEATR NARODOWY gra dziś „Roz- bitków” Blizińskiego z Junoszą - Stępow- skim, Zelwerowiczem i Leszczyńskim.

Dziś o godz. 3.30 popoł. „Klub kawale- rów” (ceny niższe).

TEATR POLSKI. Dziś wystawione z przepychem arcydzieło Szekspira „Sen nocy letniej” w inscenizacji L. Schillera.

Dziś o godzinie 4-ej popoł. „Sen nocy letniej” po cenach niższych.

TEATR LETNI gra dziś komedję wie- deńską „Kłopot z papą” z Antonim Fert- nerem w głównej roli.

Dziś o godzinie 4-ej popoł. „Zwycięży- łem kryzys” (ceny niższe).

TEATR NOWY. Dziś „Egijska pszeni- ca” M. Jasnorożewskiej-Pawlikowskiej z Gor- czyńską i Warneckim.

TEATR MAŁY gra komedję Grubińskie- go „Taniec” z Samborskim, Grabowskim, Gellówną, Wasutyńską i innymi.

Co usłyszymy w radio?

NIEDZIELA.

9.03 Muzyka — 9.07 Gimnastyka. — 9.22 Muzyka z płyt. — 9.30 Dziennik poranny. — 9.40 Muzyka z płyt. — 9.50 Chwilka pań domu. 9.55 — Program. — 10.10 Odczyt misyjny. — 10.25 Muzyka po- pularna. — 10.30 Transmisja z Warszawy.

— 11.57 Sygnał czasu. — 12.00 Hejnał. — 12.03 Wiadomości meteor. — 12.05 Przegląd teatralny. — 12.15 Poranek muzyczny. — 13.00 W Demanowskich jaskiniach. — 13.15 Poranek muzyczny. — 14.00 O nauce języków obcych. — 15.00 Odczyt ro- niczny. — 15.15 Koncert chóru męskiego. — 15.25 Przegląd rynków rolnych. — 15.35 Koncert chóru. — 15.45 Pogadanka dla gospodyń wiejskich. — 16.00 Fragment z „Popiołów” S. Zeromskiego. — 16.45 Po- gadanka dla dzieci. — 17.00 Muzyka tane- czna. — 17.50 „O książce Mauryczego Pa- leologue'a — o przelomie w polityce świa- towej w 1904 — 1906” — wygl. p. Jan Kuczawa (odcz. teor. hum.). — 18.00 Teatr wyobraźni. — 18.45 „Promieniści” — wygl. prof. Mościcki. — 19.00 Koncert utworów Jana Straussa. — 19.45 Program. — 19.50 Największy pisarz świata o światowym kry- zysie Teatru. — 20.00 Koncert popularny. — 20.45 Dziennik wieczorny. — 20.55 Jak pracujemy w Polsce. — 21.00 Na wesolej lwowskiej fali. — 21.45 Wiadomości spor- towe. — 22.00 Skrzynka techniczna. —

22.15 Koncert. — 22.30 Muzyka taneczna. — 23.00 Wiadomości dla komunikacji lotn. — 23.05 Muzyka taneczna.

PONIEDZIAŁEK.

6.48 Muzyka. — 6.52 Gimnastyka. — 7.07 Muzyka z płyt. — 7.15 Dziennik poranny. — 7.25 Muzyka z płyt. — 7.35 Chwilka pań domu. — 7.40 Program. — 7.50 Koncert reklamowy. — 11.57 Sygnał czasu. — 12.00 Hejnał — 12.03 Program. — 7.50 Koncert 12.05 Przegląd Prasy. — 12.10 Muzyka lek- ka. — 13.00 Dziennik południowy. — 15.30 Wiadomości o eksporcje. — 15.35 Przegląd giełdowy. — 15.45 Ostatni piosenkarz Lwo- wa. — 16.20 Wiązanki jazzowe w wykona- niu Billi Mayerla. — 16.45 Lekcja języka niemieckiego. — 17.00 Koncert kameralny. — 17.25 Skrzynka pocztowa. — 17.35 Pieś- ni w wykonaniu Kryst. Rzewuskiej. — 17.50 Świat barw. — 18.00 Skrzynka rolni- cza. — 18.10 Życie stolicy. — 18.15 Kon- cert. — 18.45 Opowiadanie bretońskie. — 19.00 Utwory skrzypcowe. — 19.25 Chwil- ka lotnicza — 19.30 Śród Polaków na Sa- chalinie. — 19.45 Program. — 19.50 Wia- domości sportowe. — 20.00 Muzyka lekka. — 20.45 Dziennik wieczorny. — 20.55 Jak pracujemy w Polsce. — 21.00 Koncert. — 21.45 Zwycięstwo idei wychowania. — 22.00 Koncert. — 22.15 Muzyka taneczna. — 23.00 Wiadomości dla komunikacji lotn. — 23.05 Muzyka taneczna.

„VALENTINO”

Brzytwy znane fryzjerom ze swej bezkonku- rencyjnej gwarantowanej jakości. Maszynki do strzyżenia włosów.

Wyroby stalowe „VALENTINO” Warszawa, Wspólna 9
Tamtę nożyki oraz rataty do golenia „VALENTINO”

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-cio szpaltowy, układ zwyczajnych 10-cio szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI

Wydawca: RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w Drukarni Śniłki Nakładowo-Wydawniczej „Robotnik”. Warecka 7.